ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
"Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 - 115 27 ΑΘΗΝΑ

PORT PAYÉ HELLAS

ΕΛΛΑΣ

"Η ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ"

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

η παλιά δεξαμενή

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 10ο - Αριθμός Φύλλου 40- Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2003 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΓΕΜΑΤΟ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

Πλούσιο ψυχαγωγικό και καλλιτεχνικό πρόγραμμα μας επεφύλαξε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Ν. Αγχιάλου το καλοκαίρι που μας πέρασε.

Άρχισε με το τριήμερο αφιερωμένο στο παιδί, 4 - 6 Ιουλίου στο γήπεδο του Πυράσου με παράσταση μαριονέτας, εργαστήριο κατασκευής κούκλας και αφήγηση παραμυθιών.

Συνεχίστηκε με την «Ψαράδικη Βραδιά» (12 Ιουλίου) στο λιμανάκι με παραδοσιακούς χορούς τραγούδια και μουσική από ορχήστρα με ντόπιους καλλιτέχνες.

Ευχάριστη έκπληξη ήταν για όλους μας «Η βραδιά χορού σε ρυθμούς λάτιν» με τα χορευτικά της σχολής Dance Academy της Δέσποινας Ακρίβου στις 16 Ιουλίου.

Η θεατρική παράσταση με «ΤΟ ΜΕΛΤΕΜΑΚΙ» του Παντ. Χόρν, στις 20 Ιουλίου, η Ορχήστρα ακορντεόν ΣΕΜΙΤΟΝΑΤΑ, (26 Ιουλίου) κάτω από τα πεύκα της πλατείας και η συναυλία με την Κ. Γαρμπή - Σχοινιά, 1Αυγούστου ακυρώθηκαν λόγω βροχής, 31 Ιουλίου είχαμε συναυλία με τη Γλυκερία.

Στις 10 Αυγούστου Κυριακή η συναυλία με τον Π. Κατσιμίχα μαζί με το συγκρότημά του «ΑΝΟΙΧΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ» σημείωσε επιτυχία.

Και η καλοκαιρινή σαιζόν έκλεισε με τη Γιορτή του Κρασιού από 14 - 17 Αυγούστου με την Παραδοσιακή αραμπάτσα, με τραγούδια, χορό και άφθονο αχελινό κρασί.

Απ' ό,τι διαπιστώσαμε, πολλοί εργάστηκαν για να πετύχουν όλες αυτές οι εκδηλώσεις, αλλά το κύριο βάρος και η ευθύνη ανήκει στην Πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού κ. Λίνα Μαγκλάρα στην οποία αξίζουν συγχαρητήρια!

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ ΣΤΗΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 2003 της Ευαγ. Αργυροπούλου

Η γιορτή του κρασιού στον τόπο μας, τη Ν. Αγχίαλο, είναι μια χαρούμενη εκδήλωση του καλοκαιριού, που για 3 - 4 μέρες, τον Αύγουστο, δίνει μια ξεχωριστή ζωντάνια και κίνηση στην πόλη μας, πάνω από 4 10ετίες.

Άστοχη βέβαια εφέτος η ημέρα της έναρξης, η 14 Αυγούστου, εφ' όσον έχουμε πια τοπική γιορτή της Παναγίας, που ο Μεγάλος Εσπερινός με την περιφορά της Εικόνας (Κοίμησης) τελείωσε στις 10 το βράδυ. Αλλά και δεν είναι γνωστή η νηστεία του 15 Αύγουστου; Πώς να γευθούν όλοι τα σουβλάκια και άλλα μεζεδάκια της βραδιάς!! Ευτυχώς έγινε αντιληπτό αυτό το λάθος, που συζητήθηκε και πολύ.

Όμως εξ' αιτίας του δεν μπορέσαμε να χαρούμε όλοι την έναρξη της γιορτής, με την ωραία εκδήλωση της αραμπάτσας, που με πολύ μεράκι και κόπο οργάνωσαν τα μέλη του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου, με την πρωτοβουλία και επιμέλεια του Γ. Διονυσίου.

Ήτανε φαντασμαγορική (κατά πληροφορίες μου_ αυτή η θαυμάσια εικόνα της αραμπάτσας στο χώρο της γιορτής· μια γνήσια αναπαράσταση του τρύγου άλλων καιρών. Ένα τρακτεράκι (ελλείψει αλόγου), με καρότσα πίσω, στολισμένη με αμπελόκλαδα (Στάνιος) κρεμασμένα σταφύλια και πάνω κοπέλλες, που δήθεν, πατούσαν σταφύλια, χοροπηδώντας. Προηγού-

συνέχεια στη σελ. 2

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 97ης ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Κυριακή 3 Αυγούστου γιορτάστηκε η επέτειος του ολοκαυτώματος της Π. Αγχιάλου που έγινε στις 30 Ιουλίου του 1906.

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου για να τιμήσει τους προγόνους μας, που αντιστάθηκαν ένοπλα στο βουλγαρικό σοβινισμό, που θέλησε να απαλλοτριώσει δια της βίας το εθνικό τους φρόνημα, τις περιουσίες, τα σχολεία και τις εκκλησίες τους, διοργάνωσε σεμνή τελετή:

Μετά τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου ο κόσμος συγκεντρώθηκε στην κεντρική Πλατεία της Πόλης μπροστά στο μνημείο των Πεσόντων. Εκεί έγινε επιμνημόσυνη δέηση, προσκλητήριο πεσόντων και κατάθεση στεφανιών. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Αθαν. Κιλμπασάνης μίλησε για τα γεγονότα, της εποχής εκείνης, τις προσωπικότητες και την ιστορία της Π. Αγχιάλου για να θυμούνται οι μεγαλύτεροι και να παραδειγματίζονται οι νεότεροι.

Επειδή πολλοί συμπατριώτες μας παρακάλεσαν να τους δώσουμε αντίγραφο της ομιλίας, τη δημοσιεύουμε στη σελίδα 6 και όποιος θέλει ας την κρατήσει.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Από την Κυριακάτικη Εφημερίδα του Βόλου «ΠΡΩΤΗ», 10-8-2003

Μια ευχάριστη έκπληξη, περίμενε τους Αγχιαλίτες, αλλά και τους άλλους επισκέπτες, φίλους των Εικαστικών Τεχνών, την Παρασκευή το βράδυ 8 Αυγούστου, στην αυλή του σπιτιού του συμπατριώτη μας καλλιτέχνη και πολύ γνωστού στους πνευματικούς κύκλους της Μαγνησίας Γιώργου Διονυσίου.

Μέσα σε μια πολύ φιλική, οικογενειακή θα λέγαμε, ατμόσφαιρα όλοι όσοι παραβρεθήκαμε (είχε γεμίσει η ευρύχωρη αυλή) ρέκτες παρατηρητές εικαστικών έργων, ζήσαμε σκηνές συγκινητικές και ανεπανάληπτες.

Εμείς οι παλιότεροι ξαναζωντανέψαμε μνήμες της κατοχής και του ολοκαυτώματος της Νέας Αγχιάλου (το έχει η μοίρα της Αγχιάλου) από τα ιταλικά στρατεύματα κατοχής και οι νεώτεροι έμαθαν πολλά από τη δύσκολη αλλά ηρωϊκή εκείνη εποχή.

Η Κατοχική Ελλάδα και ιδιαίτερα η Νέα Αγχίαλος απλώθηκε μπροστά μας μέσα από τους πίνακες του καλλιτέχνη, φορτισμένη από την Εθνική Αντίσταση και με θλιβερά γεγονότα αλλά και χαρμόσυνα συγχρόνως, γιατί ήταν ποτισμένα από νιότη και ελπίδα από αγώνες και θυσίες για λευτεριά και για καλύτερες μέρες.

Τότε, παρά τις δύσκολες συνθήκες και το φόβο (στο Σωρό είχαν τα φυλάκιά τους οι Γερμανοί) εδώ στην Αγχίαλο φυσούσε άνεμος ελευθερίας και αισιοδοξίας, η περιοχή ήταν ανταρτοκρατούμενη και τα αντάρτικα τραγούδια αντηχούσαν στους δρόμους, η ΕΠΟΝ, βοηθούσε στην αντίσταση μα συγχρόνως καλλιεργούσε και την πνευματική και καλλιτεχνική ανάπτυξη της νεολαίας.

Ο Γ. Διονυσίου με κατάλληλα χρώματα, με χαρακτηριστικές μορφές, με δυναμική κίνηση, με επιλεγμένες σκηνές από τη ζωή, με πρωταγωνιστές Ιταλούς, Γερμανούς, αντάρτες και λαό, αλλά και με τις πολύ διαφωτιστικές επεξηγήσεις του, οδήγησε αβίαστα τους παρευρεθέντες σε προβληματισμούς και σκέψεις, για τη δύσκολη αλλά μεστή ηρωϊκών γεγονότων εποχή, που σημάδεψε τη δική μας πορεία.

Τα πλούσια παραδοσιακά εδέσματα της κ. Διονυσίου συμπλήρωσαν γαστρονομικά την εκδήλωση και όλοι φύγαμε ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι.

Θα παρακαλούσαμε τον κ. Διονυσίου, αν δεν του είναι πολύ δύσκολο να επαναλάβει την έκθεση για να τη δουν και όσοι δεν μπόρεσαν.

Θαν. Κιλμπασάνης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Αθήνα, 3 Οκτωβρίου 2003

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Αγαπητοί συμπατριώτες, μέλη του Συλλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο σας προσκαλεί να πάρετε μέρος στις αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και εξελεγκτικής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Καταστατικού.

Η Γενική Συνέλευση θα γίνει 10 Νοεμβρίου Δευτέρα ώρα 6 στο Πατάρι του Green Park (Γκρίην Πάρκ) Μαυρομματαίων 22 στο Πεδίο του Άρεως. Εκεί που κάναμε το κόψιμο της Βασιλόπιτας.

Σε περίπτωση που δεν έχουμε απαρτία η Γ.Σ. θα επαναληφθεί την επόμενη Δευτέρα 17 ~~Δεκεμβρίου~~ Νοεμβρίου την ίδια ώρα, στο ίδιο μέρος.

Όσοι αδυνατούν να προσέλθουν παρακαλούνται να εξουσιοδοτήσουν με απλή εξουσιοδότηση κάποιο άλλο μέλος, ώστε να έχουμε απαρτία και να αποφύγουμε περαιτέρω ταλαιπωρίες.

Είναι απαραίτητη η συμμετοχή σας στη Γεν. Συνέλευση αυτή, γιατί είναι κρίσιμο για τη συνέχεια του Συλλόγου. Προβλέπεται και πρέπει να γίνει η ανανέωση, που τόσα χρόνια περιμένουμε. Πολλά νέα μέλη με σφρίγος και όρεξη δήλωσαν ότι θα είναι υποψήφιοι για το νέο Δ.Σ. Ελάτε να τους ψηφίσουμε και να τους δώσουμε τη διαβεβαίωση ότι θα τους συμπαρασταθούμε στο έργο τους.

Υπόδειγμα Εξουσιοδότησης για την ψηφοφορία:

Εξουσιοδότηση

Ο (Η) υπογραφόμενος (η).....
μέλος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας
εξουσιοδοτώ τον (την) .....
Να με εκπροσωπήσει στη Γεν. Συνέλευση του
Συλλόγου στις 10-11-2003 και να ψηφίσει
για μένα Δ.Σ. και Εξελ. Επιτροπή.

Αθήνα, ...2003
Ο (Η) Εξουσιοδοτών (τούσα)
υπογραφή

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΗΤΡΩΑ ΓΗ

Άγνωστοι εμείς μέσα στο άγνωστο εμείς ωραίοι και ανυπόταχτοι θα ταξιδεύουμε για πάντα εκεί στα αργυρά δάση της σελήνης εκεί στα ερημικά νησιά των άστρων
(Γ. Ρίτσος. Το εμβατήριο του ωκεανού)

Στις αρχές Μαΐου, αντιπροσωπεία του Δήμου Ν. Αγχιάλου επισκέφθηκε την Αγχίαλο της Μαύρης Θάλασσας (Πομόριε), με αφορμή τη γιορτή του Αγίου Γεωργίου στο ομώνυμο, ονομαστό μοναστήρι της πόλης. Έχοντας την τιμή να συμμετέχω σ' αυτή την ομάδα, πραγματοποιούσα μια επιθυμία πολλών χρόνων, να γνωρίσω αυτή την πόλη, για την οποία πολλά είχα διαβάσει και πολλά είχα ακούσει από προφορικές μαρτυρίες Αγχιαλιτών. Γόνος κι εγώ αυτών των ανθρώπων που τον άγριο Ιούλιο του 1906 ξεριζώθηκαν από τη μητρώα γη που κατοικούσαν από αιώνες.

Πολλά είχα ακούσει για τη μυθική «Αχελώ». Είναι γνωστό όμως ότι αν δεν επισκεφθείς έναν τόπο, αν δεν έλθεις σε επαφή με τους ανθρώπους που κατοικούν εκεί, δεν μπορείς να αντιληφθείς τα βήματα της ιστορίας, ούτε να διατηρήσεις τους δεσμούς που συνδέουν το προηγούμενο με το σύγχρονο.

Πολύτιμος αρωγός σ' αυτή την επίσκεψη υπήρξε η άψογη φιλοξενία του Δημάρχου και του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλης, όπως και των απλών ανθρώπων, που μας βοήθησαν να καταλάβουμε καλύτερα τον τρόπο ζωής και τον τρόπο σκέψης τους.

Σαν καράβι μοιάζει η Αχελώ, με πλώρη προς τη Μαύρη Θάλασσα, ταξιδεύοντας από την αρχαιότητα. Αποικία των Μιλησίων από το 600 π.Χ., πορεύθηκε μέσα στο χρόνο αφήνοντας έντονο το σημάδι της στο διάβα της ιστορίας. Σημαντικό εμπορικό και αγροτικό κέντρο από την εποχή της πρώτης αποίκισης, κατά τη διάρκεια των βυζαντινών χρόνων,

συνέχεια στη σελ. 2

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ ΣΤΗΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 2003 της Ευαγ. Αργυροπούλου

συνέχεια από σελ. 1

ντο το χορευτικό του Δήμου, με τις παραδοσιακές στολές, που τα κορίτσια κρατούσαν καλάθια, (τρυγίστρες), ενώ τ' αγόρια είχαν κόφες στους ώμους, όπως άλλοτε οι εργάτες κουβαλούσαν τα κομμένα σταφύλια για να γεμίσει η αραμπάτσα (κάρο με απλωμένο χονδρό μουσαμά).

Αξίζει έπαινος σε όλους που συμμετείχαν στην ωραία αυτή προσπάθεια και μπράβο στον Τάκη Ζαράρη, που προσέφερε το τρακτέρ και τον εαυτό του, σαν οδηγό.

Ήξερα όμως ότι μετά την είσοδο αυτής της παράστασης, θ' ακολουθούσε το γνωστό μας χαρούμενο τραγουδάκι το «ΚΡΑΣΙ ΑΧΕΛΙΝΟ» και στη συνέχεια κάποιοι στίχοι περί κρασιού, του άλλοτε ποτέ κυρ. Αναγνώστη Κούνε (ο βρυσάς), τους οποίους θα απήγγειλε ο Απόστολος Αργυρόπουλος, που τους ξέρει από πρώτο χέρι, γιατί ο Κυρ. Αναγνώστης ήτανε μόνιμος θαμώνας στο κρασοπουλιό (και όχι μόνο) του Κυριάκου Αργυρόπουλου - πατέρα μας - και μετέπειτα της χήρας Γιασεμής Αργυροπούλου. (Κυρ. Αναγνώστη πίνεις ένα; και τί με ρωτάς, όχι) θα πώ, Μεταξάς είμαι;)

Αυτή λοιπόν η ωραία συνέχεια, που θα ολοκλήρωνε την εθιμοτυπική κι ευχάριστη εικόνα της εισόδου και θ' αποτελούσε το σημείο αναφοράς όλης της γιορτής δεν έγινε, γιατί; απορίας άξιο, εφ' όσον, συνδυασμένα όλ' αυτά με τις ευτράπελες και σκοπτικές ρίμες του Γ. Διονυσίου, θα γινόντουσαν το εφαλτήριο στο κέφι και ζωντάνια όλης της βραδιάς!!

Αυτό δε θέλουμε; άλλωστε τί εννοούμε όταν λέμε γιορτή κρασιού; Μόνο φαγοπότι, κραυγαλέα μεγάφωνα και χορό, πολλές φορές χωρίς σειρά και τάξη; Τόσο κρασί προσφέρεται δωρεάν, γιατί; Με ποια σκέψη και ποιο αντίκρυσμα, να μη γίνει και κάποια έμμεση διαφήμιση;

Ας ελπίσουμε ότι του χρόνου - συν Θεώ - θα μελετηθούν καλύτερα οι σκοπιμότητες αυτής της γιορτής.

Και τώρα η συνέχεια. Μια και χάσαμε την πρώτη βραδιά, είπαμε ας πάμε στη δεύτερη ν' ακούσουμε τους (μεγάλους) καλλιτέχνες, τους δυό Γιάννηδες και ασυμβίβαστους, όπως τους είπαν. Μα σε τί ήταν ασυμβίβαστοι, αυτοί οι άνθρωποι; Εμείς η παρέα μου, δεν μπορέσαμε να καταλάβουμε. Μήπως ασυμβίβαστοι με το καλό και το ωραίο; Ή μήπως με την αληθινή τέχνη, που δίνει λίγη χάρη - μελωδία - χαρά; Γιατί πώς ν' απολαύσει και να διασκεδάσει κανείς με τις άναρθρες κραυγές και βωμολοχίες που ακούστηκαν!! πού μελωδία και πού ρυθμός!!.... Αμ κι ο άλλος (είπαμε δύο οι Γιάννηδες) με το σπουδαίο σουξέ, το τραγούδι της άσπρης σκόνης... και η άσπρη σκόνη και το γαλάζιο σύννεφο, λες κι' ακούγαμε κάποια διαφήμιση γι' αυτό το διαβρωτικό και φονικό στοιχείο της εποχής μας. Όμως, λέω, τί φταίνε αυτοί οι άνθρωποι, (και όποιοι άλλοι) αυτό είναι το ρεπερτόριό τους και την δουλειά τους κάνουν, εμείς τι κάνουμε, που τρέχουμε να τους ακούσουμε και με αυξημένο το εισιτήριο για την καλή αμοιβή τους!!

Τελικά πονοκεφαλιάσαμε, τα μαζέψαμε πρόωρα (γίναμε εμείς οι ασυμβίβαστοι) και δεν ξέρω τι γλέντι έγινε, μετά τις 12 και πόσοι στ' αλήθεια διασκέδασαν εκείνη τη βραδυά!!!

Και τώρα ας μου επιτραπεί μια γνώμη για την όλη οργάνωση και νόημα αυτής της γιορτής. Νομίζω ότι όσο περισσότερο είναι εμπλουτισμένη με εικόνες, έθιμα και γενικά τρόπο ζωής άλλων καιρών, τόσο καλύτερα εκφράζεται κι' αποδίδεται η έννοια του τίτλου στη Γιορτή Κρασιού. Σαν κύριο χαρακτηριστικό αυτής δεν ταιριάζει το τραγούδι μας «ΚΡΑΣΙ ΑΧΕΛΙΝΟ» που διαφημίζει και τα προϊόντα του τόπου μας; Αν λέγεται από την ορχήστρα ζωντανά - ακόμα και κάθε βράδυ - και με τη συμμετοχή του κοινού (μπορεί να υπάρχουν οι στίχοι σε κάθε τραπέζι) δεν θα δημιουργείται μια ευχάριστη φολκλωρική ατμόσφαιρα, που και θα διασκεδάζει όλους και θα ωφελεί παράλληλα;

Επίσης σαν αρχή του χορού δεν θα ήτανε άσχημη η παληά ετικέττα με τους καλαματιανούς, τράτες και Μπαϊντούσκα βέβαια, που ξεσηκώνουν όλους. Αρχίζει αυθόρμητα το κέφι και προωθείται η συνέχεια με ποικιλία χορών για όλα τα γούστα και ηλικίες.

Έτσι, πιστεύω, θα φεύγουν όλοι ευχαριστημένοι και θα περιμένουν με χαρά την επομένη χρονιά. Και διασκέδαση και - γιατί όχι - κάποια διαφήμιση για τα ωραία και εύγευστα κρασιά μας. Κι ακόμα, έτσι τιμούμε λιγάκι τις ρίζες μας και τη συγκινητική ιστορία αυτού του τόπου.

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ του Γ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Γράφτηκε για τη γιορτή του κρασιού της Ν. Αγχιάλου, από το Γιώργο Διονυσίου και απαγγέληθηκε από τον ίδιο την πρώτη ημέρα της έναρξης 14 Αυγούστου 2003, μετά την είσοδο της αραμπάτσας, στο χώρο της γιορτής πράγμα πού 'δωσε μια νέα πνοή στη γιορτή.

Το κλασικό κάρο το αντικατέστησε το τρακτεράκι του Τάκη Ζαράρη που το οδηγούσε ο ίδιος και το οποίο ήταν στολισμένο με αμπελόφυλλα και σταφύλια από το Ν. Στάνιο. Μπροστά και πίσω μισοχορεύοντας πηγαίναν φορώντας τις γραφικές στολές και κρατώντας καλάθια και κόφες αγόρα και κορίτσια του χορευτικού Αγχιάλου, ενώ μερικά άλλα χοροπηδώντας πάνω στο τρακτέρ «αραμπάτσα» πατούσαν δήθεν σταφύλια.

Η είσοδος της αραμπάτσας, έστω και με τρακτέρ, θύμισε στους Αγχιαλίτες τους παλιούς καλούς καιρούς και έδωσε ένα παροδοσιακό χρώμα στη γιορτή.

Για σας φίλοι, πέρα ως πέρα
πού 'ρθατε αυτή τη μέρα
στου κρασιού μας τη γιορτή
να γλεντήσουμε μαζί
αλλά πριν γίνετε στουπί
απ' τ' Αχελινό κρασί,
πριν ρουφήξετε τα κρασιά σας
και αρχίστε τα ακρά σας
και ριχτείτε στο χορό
μπαϊντούσκα και συρτό
τσάμικο το πηδηχτό
και ρεμπέτικες στροφές
μάγγικες με τσαχπινιές,
βγάλτε βούβα στη μιλιά σας
και ανοίξτε τα αυτιά σας,
για ν' ακούστε τι θα πώ
και να γίνει πια γνωστό.
Είμαστε παλιοί κρασάδες
απ' αρχαίους πατεράδες
όλους Μαυροθαλασσίτες
και Θρακιώτες, Ρουμελίτες
που απ' τη Μίλητο μια μέρα
κουβαλήθηκαν κεί πέρα
την Αγχίαλο να κτίσουν
με κρασί να την ποτίσουν.

Όμως τώρα, Θεσσαλοί,
και ολίγο πονηροί...
παρατήσαμε τα στάρια
και όλοι σαν εξαμισάρια
βάλαμε παντού αμπέλια
ως και μέσα σε βαρέλια
κι αμπελόβοκοι τρανοί
όλ' εμείς κι άλλ' μερικοί
μέρα νύχτα όλο τρυγάμε
και σταφύλια όλο πατάμε:
πλάτσα, πλάτσα, πλάτσα, πλάτσα
στην Αχελική αραμπάτσα
Ετσ' η «Δήμητρα» η θεά
το οινοποιείο μας παιδιά
μας προσφέρει τα κρασιά
που θα πιούμ' όλοι μαζί
μες στη πλάνα μουσική.
Σας αφίνω τώρ' εγώ,
και στο «Δήμο» ευχαριστώ.
Και στ' αδέρφια μας αυτά
που 'ρθαν απ' τη Βουλγαρία
ας φωνάξουμε μαζί
όλοι το «ντομπρέ ντοσλί»*

(καλώς ήρθατε)*

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ
ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΣΠ. ΓΟΡΓΟΓΙΑΝΗΣ - Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30 10681 ΑΘΗΝΑ
Δακτυλογράφιση και επιμέλεια της γραφικής ύλης
Βαρ. Κουτσιμπού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΡΒ. ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Τιμή φύλλου δραχ. 1,50 ΕΥΡΟ
Ετήσια συνδρομή ΕΥΡΟ 5
Συλλόγων και ΝΠΔΔ 6 ΕΥΡΟ
Εξωτερικού δολλάρια 20 ή 20 ΕΥΡ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα
7709084 - 7513585

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΗΤΡΩΑ ΓΗ

συνέχεια από σελ. 1

αλλά και μετέπειτα ιστορία, μέχρι τον φοβερό Ιούλιο του 1906, που κάηκε, θυσία στα σχέδια εκείνων που αποφασίζουν ερήμην των λαών.

Περιδιαβαίνοντας την πόλη αισθάνεσαι τη δύναμη που κρύβει αυτή η γωνιά της γης, που έχει να διηγηθεί τόσες ιστορίες ανθρώπων που έζησαν, δημιούργησαν και άφησαν ανεξίτηλα το στίγμα τους εκεί. Αρκετοί ακόμη απόγονοι των Ελλήνων εκείνης της περιόδου υπάρχουν και πορεύονται στα χνάρια των προγόνων τους. Ακούσαμε πάλι την ελληνική γλώσσα να ομιλείται στη συγκεκριμένη ντοπιολαλιά και συγκινηθήκαμε. Φυσιογνωμίες ανθρώπων οικείες και ονόματα γνωστά. Χωράφια και αμπέλια τριγύρω από την πόλη που θυμίζουν ελληνική φύση. Πιο κάτω, μέσα στη θάλασσα, ο φάρος να δείχνει μέχρι που έφτανε η πόλη πριν να βυθισθεί. Πιο πέρα οι περίφημες αλυκές «αλτίν μπαχτσεσί», δηλαδή «χρυσός κήπος», όπως τις ονόμαζαν οι Οθωμανοί, πηγή πλούτου και δύναμης γι' αυτή την πόλη που τόσο αγάπησαν οι Βυζαντινοί και όπου αξιώθηκε να ζήσει μόνιμα ένας κλάδος των Παλαιολόγων - Ὀκαντακουζηνών μετά την πτώση, το 1453, της Κωνσταντινούπολης. Απομεινάρια της πυρκαγιάς τα 4 - 5 σπίτια στην «πλώρη» της πόλης, κι ανάμεσά τους η περίφημη εκκλησία του Χριστού, που σώθηκε λίγο πριν καταρρεύσει οριστικά, χάρη στις προσπάθειες των ντόπιων και πολλών φίλων από την Ελλάδα, που συνεισέφεραν με πάθος για την αναστήλωση αυτού του μνημείου. Στο μέσον της πόλης ο άδειος χώρος όπου βρισκόταν ο περίφημος περικαλλής και μαρμαροστολισμένος ναός της Παναγίας. Η καταστροφή του στις δύσκολες εκείνες μέρες του 1906 ολοκληρώθηκε αργότερα, αφήνοντας οριστικό κενό στο χώρο αλλά και στο χρόνο, μνημείο βαρβαρότητας και εμπάθειας των ανθρώπων που δεν μπορούν να δεχτούν το διαφορετικό. Λίγο πιο πέρα το περίφημο Παρθεναγωγείο, που λειτούργησε μόνο για λίγα χρόνια (τώρα λειτουργεί ως μουσείο), δείγμα της ευαισθησίας εκείνων των ανθρώπων στο θέμα της παιδείας.

Την ίδια ευαισθησία διαπιστώσαμε όμως και σήμερα, όταν ενημερωθήκαμε για το σχολείο εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, στο οποίο φοιτούν 80 μαθητές. Οι 4 δάσκαλοι Ελληνικών πασχίζουν, κάτω από δύσκολες συνθήκες, να διδάξουν σωστά τη γλώσσα. Συγχρόνως υπάρχει τμήμα χορού και χορωδίας. Το σχολείο αυτό λειτουργεί στα πλαίσια δράσης του Συλλόγου Βουλγαρο - Ελληνικής φιλίας, που αριθμεί 270 μέλη περίπου και στηρίζεται οικονομικά στη βοήθεια που δίδεται από φίλους στην Ελλάδα και Βουλγαρία. Το κτήριο όπου στεγάζεται είναι ένα από τα παραδοσιακά οικήματα, απέναντι από την εκκλησία του Χριστού. Παραχωρήθηκε προς χρήση από τον Δήμο Πομόριε και ανακαινίσθηκε από τα ίδια τα μέλη του Συλλόγου.

Ένας αιώνας πέρασε από τον Ιούλιο του 1906, ένας αιώνας που σε πολλούς ανθρώπους «αλλιώς» μίλησε η ιστορία. Αυτός ο τρομερός 20ος αιώνας που, με μοχλό τον εθνικισμό, διαχώρισε την ενιαία θρακική γη, που χώρισε ανθρώπους, που, παρά τις πολιτισμικές τους διαφορές και τις κατά καιρούς συγκρούσεις, πορεύτηκαν μαζί για αιώνες. Θυσία στο βωμό του εθνικισμού εκείνου το ξερίζωμα τόσων Ελλήνων σ' όλη τη Μαύρη Θάλασσα, που με σημείο αναφοράς την Κωνσταντινούπολη, έζησαν και μεγαλούργησαν. Είναι συγκλονιστικό όμως να βλέπεις το ίδιο πάθος και την ίδια αγάπη για πράγματα που νόμισες πως χάθηκαν, όπως είναι η μητρική γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα.

Αυτές τις μέρες που ζήσαμε με τους ανθρώπους της Αγχιάλου του Εύξεινου Πόντου, ακούσαμε, μάθαμε και καταλάβαμε πολλά. Αισθανθήκαμε ότι είμασε με δικούς μας ανθρώπους, που είχαμε καιρό να βρεθούμε και είχαμε τόσα πολλά να πούμε. Επικοινωνήσαμε μαζί τους χωρίς να παρασυρθούμε από εθνικιστικές διαθέσεις, γιατί γνωρίζουμε ότι μόνον έτσι μπορούν να αναπτυχθούν σε σωστή βάση οι σχέσεις των λαών και των ανθρώπων. Σίγουρα η επίσκεψη στην Αγχίαλο της Μαύρης Θάλασσας ήταν μια πολύτιμη εμπειρία, που θα μας βοηθήσει να δημιουργήσουμε ακόμη στενότερες σχέσεις μεταξύ των δύο πόλεων σε ανθρώπινο και θεσμικό επίπεδο.

Ευθύμιος Γ. Τσάμης
Αντιπρόεδρος
Δημοτικού Συμβουλίου
Νέας Αγχιάλου

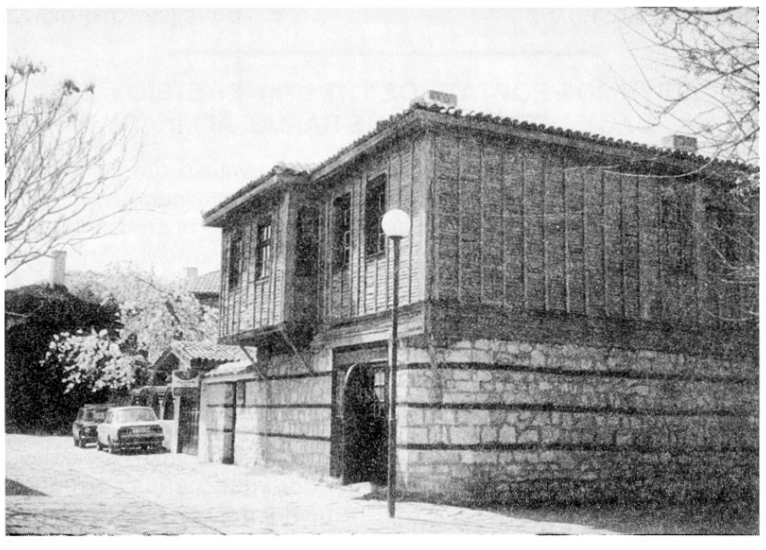

Το φροντιστήριο Ελληνική Γλώσσας στην Π. Αγχίαλο. Λειτουργεί σε παραδοσιακό κτίριο. Τέτοια ήταν τα σπίτια πριν από το ολοκαύτωμα το 1906.

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΑΜΟΙ

- Τρομπάτζης Γεώργιος του Μιχαήλ
  Γεωργαντά Αναστασία του Παύλου (7.6.2003)
- Τσογγαρής Απόστολος του Νικολάου
  Μπένου Άννα του Γεωργίου (24.5.2003)
- Ζούζιας Ελευθέριος του Γεωργίου
  Τσεργή Ευαγγελία του Δημητρίου (19.7.2003)
- Γκαραβέλας Παναγιώτης του Αθανασίου
  Κίτσου Ελευθερία του Γεωργίου (5.7.2003)
- Τζεράχογλου Αναστάσιος του Κοσμά
  Μπρατίλα Ντανιέλα - Κορίνα του Οβιδίου (5.8.2003)
- Πασχάλης Πασχάλης του Σωτηρίου
  Σωτηρίου Κορίνα του Νικολάου (17.8.2003)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ζητούδη αβάπτιστη του Γεωργίου (5.7.2003)
Δημόπουλος αβάπτιστος του Αποστόλου (8.6.2003)
Μαντζαβίνος αβάπτιστος του Κωνσταντίνου (29.6.2003)
Σαμακοβλή αβάπτιστη του Αποστόλου (8.8.2003)
Γκινίδης αβάπτιστος του Γεωργίου (16.7.2003)
Χαλίλη αβάπτιστη του Κων/νου (10.7.2003)
Χαλίλη αβάπτιστη του Βάϊου (19.5.2003)
Μανουσάκης αβάπτιστος του Γεωργίου (28.5.2003)
Παπαδάκης αβάπτιστος του Αλεξάνδρου (7.5.2003)
Μόσδρομος αβάπτιστος του Ιωάννης (21.5.2003)
Γκαμάλιας αβάπτιστος του Ιωάννη (21.5.2003)
Χαρμαντά αβάπτιστη του Στυλιανού (5.5.2003)
Γκινίδης αβάπτιστος του Ιωάννη (31.5.2003)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Μπουρτζή Ειρήνη - Τριανταφυλλιά του Αντωνίου
Παπαμαργαρίτη Βασιλική του Αντωνίου
Γκόλιας Θεόδωρος του Αθανασίου
Γεωργαντζή Παναγιώτα του Αθανασίου
Σαραντίδης Αλέξανδρος του Γεωργίου
Ευαγγελάκη Λαμπρινή του Δημητρίου
Λαΐνα Αθανασία του Αθανασίου
Ατζάρης Στυλιανός του Αθανασίου
Λενετά Μαρία - Άννα του Θεοδώρου
Μπατζιάκας Νικόλαος του Πέτρου
Καρανικόλας Ιωάννης του Θωμά
Καραδήμα Παναγιώτα του Δημητρίου
Πυργάνη Αλεξάνδρα του Ιωάννη
Ζορμπάς Απόστολος του Γεωργίου
Αγαθοπολίτη Στυλιανή του ωάννη
Καραλή Αναστασία του Βασιλείου
Ρουπακιά Σοφία του Αθανασίου
Σοφιανόπουλος Χρήστος - Γεώργιος του Ευσταθίου
Σοφιανοπούλου Αποστολία - Μαρία του Ευσταθίου
Κατσάνος Βασίλειος του Αποστόλου

ΘΑΝΑΤΟΙ

Παρασκευόπουλος Ηρακλής του Αναγνώστη ετών 78
Τσακόγια Αναστασία συζ. του Δημητρίου ετών 83
Παπαγρηγορίου Άννα συζ. του Νικηφόρου ετών 79
Σαμουρέλη Ελένη συζ. του Αντωνίου ετών 87
Κασιώρα Γεωργία του Ευαγγέλου ετών 61
Φλαμουρίδης Δημήτριος του Κυριάκου ετών 87
Τσινής Γεώργιος του Χρήστου ετών 78
Μπέρτσα Μαρία συζ. του Γεωργίου ετών 82
Δάϊνα Δέσποινα συζ. του Δημητρίου ετών 88
Ιλτσόγλου Θεόδωρος του Αποστόλου ετών 75
Καρανικόλα Αικατερίνη συζ. του Σπυρίδωνος ετών 91
Τσιάμης Διακουμής του Κων/νου ετών 91
Καρακώστα Βασιλική συζ. του Ευαγγέλου ετών 75
Καρακούσης Σωτήριος του Κων/νου ετών 67
Πατσιαούρας Γρηγόριος του Νικολάου ετών 82
Καρνομπατλόγλου Βενετία συζ. του Παναγή ετών 87
Μαλισόβα Ιουλία συζ. του Δημητρίου ετών 66
Αγγελάκη Γραμματή συζ. του Σωτηρίου ετών 77
Τσάμη Καλλιόπη συζ. του Χρήστου ετών 73

Ο Ληξίαρχος
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Καρουκανίδης Αλέκος	20
Δερδελάκος Τζανέτος	20
Αγγελίδης Λεωνίδας	30
Χαριλάου Σταύρος	10
Γκίνης Περικλής	5
Αιμονιώτης Φάνης	5
Τόλιας Δημήτριος	5
Αποστολόπουλος Αλέκος	5
Φλαμουρίδη Μάκη	5
Μαγκλάρα Μαρίκα	5
Καταραχιάς Ιωάννης	10
Πανάγου Ευθύμιος	10
Κολώνης Γεώργιος	10
Ζώτης Γεώργιος	5
Γκινίδης Κυριάκος	5
Φτυλιανός Ανέστης	20
Βουβαλούδης Δημ.	50
Παρασκευά - Κολάκου Κατερίνα	10
Ζώτης Νίκος	5
Βραχνιάς Κων/ος	14,50
Βελάνη Μαρία	5
Πολατίδης Νικόλ.	5
Βίγκλας Στέλιος	5
Κούνε Αγιούλα	5
Διαμαντένιας Ευάγγελος	10
Δισλή Ελένη	5
Κολλίγα Θεανώ	5

Πάπια Βαγγελίτσα	10
Κονιάκου Σμαράγδα	10
Αργυροπούλου Βούλα	20
Σωτηρόπουλος Βάϊος	5
Σαράντης Μιχαήλ	10
Κούρου Αικατερίνη	15
Κίτσογλου Ευγενία	10
Κολοκοτρώνη Βαλασία	5
Τσάμη Άννα	10
Τριανταφυλλοπούλου Πολυξ.	10
Σαβοριαννάκης Βασίλειος	5
Σούπερ Μάρκετ «ΠΗΓΗ»	20
Φιλίππου Αλεξ.	60
Γαρυφαλλογιάννη Κατερ.	20
Αποστολοπούλου Ολυμ.	10
Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου	30
Χαλκιοπούλου Τασούλα	20
Ιωακιμίδης Γρηγόρης	10
Μπουρτζής Γεώργιος	20
Θεοχαράκη Ευανθία	15
Κοντογιάννη Αλεξάνδρα	5
Δρακοπούλου Μαρία	20
Τσαλίκης Ιωάννης	10
Καραμπερόπουλος Ρήγας	10

ΗΡΑΚΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 απεβίωσε στην Αθήνα, ύστερα από μοιραίο ατύχημα, ο εκλεκτός συμπατριώτης μας - μέλος του συλλόγου μας, παιδίατρος Ηρακλής Παρασκευόπουλος.

Στο Κοιμητήριο του Ζωγράφου στην Αθήνα, τον αποχαιρέτισαν στις 15 ίδιου μήνα πλήθος συγγενών και φίλων του, γιατί ήταν ένας άνθρωπος προσηνής και πολύ αγαπητός σε όλους.

Ο Ηρακλής Παρασκευόπουλος γεννήθηκε στην Νέα Αγχίαλο το 1924 και ήταν γιός του Γιατρού Αναγνώστη Παρασκευόπουλου και της Κατίνας το γένος Ηρακλή Παπαϊωάννου.

Αφού τέλειωσε το Γυμνάσιο Αρρένων στο Βόλο, γράφτηκε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έλαβε το πτυχίο Ιατρικής στο 1951. Στη συνέχεια ειδικεύθηκε επί τρία χρόνια στην Παιδιατρική στο Παρίσι και στο Λονδίνο και όταν επέστρεψε άσκησε το λειτούργημα ως Παιδίατρος με δικό του ιατρείο στην Αθήνα, ως τη συνταξιοδότησή του πριν λίγα χρόνια. Ήταν εξαίρετος επιστήμων και γιατρός με την καλή σημασία της λέξης, πάντοτε πρόθυμος να εξυπηρετήσει συμπατριώτες, που είχαν παιδιατρικά προβλήματα.

Στη Νέα Αγχίαλο πήγαινε κάθε καλοκαίρι - είχε δικό του σπίτι, και τα παιδιά των συμπατριωτών εξήταζε χωρίς πληρωμή.

Ήταν ένας ευτυχής οικογενειάρχης, γιατί αξιώθηκε να έχει μιά καλή σύζυγο και δυό εξαίρετα παιδιά. Ήταν υγιέστατος!

Δυστυχώς μια κακή ώρα τον οδήγησε σε ένα σοβαρό ατύχημα (πέσιμο σε σκάλα), με αθεράπευτη βλάβη, που έφερε και το απρόσμενο τέλος της ζωής του.

Όλοι οι συμπατριώτες λυπήθηκαν από καρδιάς για το ατύχημα του καλού Ηρακλή, γιατί όλοι τον αγαπούσαν.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκεπάζει!

Στην οικογένειά του και στον αδελφό του Τάσο Παρασκευόπουλο το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήριά του.

Σ.Σ. Προς τη Δημοτική Αρχή

Ο ένας γιος του αείμνηστου Γιατρού Αναγνώστη Παρασκευόπουλου έφυγε. Πριν είναι πολύ αργά, μήπως θα ήταν σκόπιμο να υλοποιηθεί άμεσα η απόφαση του προηγ. Δημοτ. Συμβουλίου και να αλλάξουν οι πινακίδες της οδού Αλ. Παπάγου σε Αναγνώστη Παρασκευόπουλου. Έτσι θα δοθεί κάποια χαρά στους επιζώντες απογόνους του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΒΑΠΤΙΣΗ ΕΓΓΟΝΩΝ

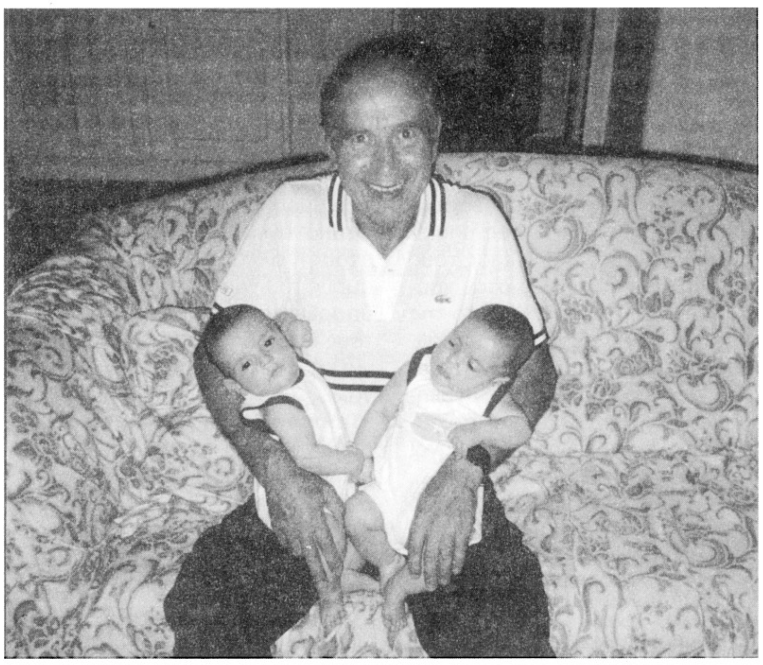

Με τα εγγονάκια Άγγελο και Γιώργο του Κυριάκου και της Παναγιώτας Αργυροπούλου. Βαπτίστηκαν στις 20 Σεπτεμβρίου 2003 στην εκκλησία Αγ. Αθανάσιο Πολυδρόσου

Ευτυχισμένος νεότατος παππούς ο Ταμίας του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας Στέλιος Αργυρόπουλος με τα δίδυμα εγγονάκια του Άγγελο και Γιώργο του γιου του Κυριάκου και της Παναγιώτας που βαφτίστηκαν στις 20 του Σεπτέμβρη στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στο Πολύδροσο.

Η Εφημερίδα μας εύχεται να τους ζήσουν και να τα δουν όπως επιθυμούν.

Το αχελινό Ζιαφέτι ήταν μια ωραία παραδοσιακή εκδήλωση που έγινε το καλοκαίρι απ' το Σύλλογο Γυναικών στην παραλία της Νέας Αγχιάλου. Είχε μεγάλο φαγοπότι, πολύ κέφι και ήταν αρκετά αστείο. Η πρόσκληση που ακολουθεί τα λέει όλα:

ΚΑΛΕΣΜΑ
ΠΕ ΝΤΟ
ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΕΝΑΙΚΩΝ
ΓΙΑ
ΑΧΕΛΙΝΟ ΖΙΑΦΕΤ' (ΠΙΚ ΝΙΚ)

Καλούμε ουλ τσι Αχελινοί (άντροι - γεναίκες)
πε ντην Αχελώ (Βαλτιώτες και Στουπιώτες)
να κοπιάστε στο Ζιαφέτ' που θα κάν' με, κατ' στην πλατέα,
ακροθαλασσιά στο χώρο της Γιορτής του Κρασιού
το Σαββάτο 9 τ' Αυγούστου
ντην ώρα που κατιάζνε οι κότες
(βράδυ ώρα 9 πάν' κάτ').
Να κουβανίσετε μαζί σας και ντουρβά
πε τα φαγιά σας και τα πιοτά σας
για να ντερλικώστε καλά
(κιοφτέδες, ντομάτες γιομάτες,
καμιά κολοκυθομηλίνα, τίποτες κουλιούρια
και Αχελινό κρασόπ'λο)
Εκεί θα τραγουδήσμε, θα χορέψμε, θα πηδήξμε.
Εκεί θα πούμε τα κουίδκα και τα ακρά μας,
θα φάμε και θα πιούμε. Θα τα μεχτούμε ούλα
(Και όποιος έχ' κουράγιο ας συνεχίσ' και στο σπίτ')
Θε να γέν' μεγάλο γλέντι, μεγάλο πατιρντί
που θα βαστάξ' ίσαμε αργά.
Κατόπιν θα νταγντίσ' με
Άντε τώρα αντίο και ορίστε
Το Δ.Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Δημοσιεύουμε παρακάτω, χωρίς σχόλιο, το παρακάτω κείμενο, που μας έστειλε η καλή συμπατριώτισσα Ευανθία Θεοχαράκη για να λάβουν γνώση όλοι οι ενδιαφερόμενοι.

Αγαπημένοι μου Χριστιανοί, Πατριώτες Αγχιαλίτες, Βολιώτες, Θεσσαλονικείς και όλοι όσοι βοηθήσατε ακόμη μια φορά για την επισκευή της εκκλησίας «Χριστός» που είναι η μόνη εκκλησία που έμεινε στην Πομόρια (Παλιά Αγχίαλο) της Βουλγαρίας.

Θέλω να ευχαριστήσω δημόσια όλους όσους βοήθησαν να επισκευασθεί και σήμερα να λειτουργεί και να δείχνει μία Ελληνική εκκλησία, και να γνωρίσουν όλοι οι Αγχιαλίτες όπου κι αν βρίσκονται πως η μικρή ή μεγάλη συνεισφορά τους έχει κάνει ένα έργο που θα το βρουν και θα το βλέπουν όλες οι γενιές. Είναι αυτό που δεν μπόρεσαν να κάνουν οι γονείς μας όλα εκείνα τα χρόνια διότι υπήρχαν άλλες κρατικές απαγορεύσεις και συνθήκες.

Σας ευχαριστώ πολύ και θέλω να διαβάσει ο καθένας σας το όνομά του χωρίς το ποσόν, μόνο σε σύνολο, διότι το σύνολο μετράει κι αυτό είναι που μας ενδιαφέρει. Το ποσό που συγκεντρώθηκε είναι 1800 Ευρώ.

συνέχεια στη σελ. 4

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

Από τον ΚΩΝ. ΒΡΑΧΝΙΑ

Η γλώσσα μας ανήκει στις ιερές «αποσκευές» του Έθνους. Θα λέγαμε ότι είναι η συμπυκνωμένη ζωή του εθνικού μας βίου. Μ' αυτή, όχι απλώς επικοινωνούμε με τους συνανθρώπους μας, αλλά δημιουργούμε πολιτισμό και γράφουμε ιστορία. Η γλώσσα μας μας έκανε αθάνατους, όλους εμάς τους θνητούς και ευάλωτους στον χρόνο. Αυτή μας έχει στο ξέφωτο της ιστορίας, μας γνωρίζει στους άλλους και με το βάρος του διαχρονικού μας πολιτισμού μας ανακηρύσσει σε δασκάλους και παιδαγωγούς της ανθρωπότητος. Είναι ο πνευματικός μας Παρθενώνας...

Αυτόν τον πανάκριβο θησαυρό των Πανελλήνων έπρεπε η Πολιτεία, όχι μόνο να τον ευλαβήται, αλλά και να τον διαφυλάττη ως «κόρην οφθαλμού».

Έπρεπε να ήταν το πρώτο και κύριο μέλημά της, για να μένη ενεργός η αίγλη του γλωσσικού μας άθλου και να υπηρετή τους διαχρονικούς σκοπούς του οικουμενικού Ελληνισμού...

Δυστυχώς όμως η Πολτεία δεν έδειξε την δέουσα ευαισθησία προς το πανάκριβο αγαθό της γλώσσας μας και δεν την υπερασπίστηκε από τις επίβουλες διαθέσεις των δολιοφθορέων της. Γι' αυτό η γλώσσα μας δεινοπαθεί. Ακρωτηριασμένη έχασε την διαχρονική της συνοχή και λιμώττουσα πάσχει και αυτή μέσα στο καχεκτικό κλίμα του άσημου καθημερινού μας βίου.

Τούτο είναι απολύτως βέβαιο, όπως δεν είναι και τυχαίο. Υπάρχουν φανεροί και κρυφοί επίβουλοί της, είτε για να υπηρετήσουν ξένα συμφέροντα σε βάρος των ελευθεριών μας, είτε για να μας παρουσιάσουν σαν δήθεν προοδευτικούς μέσα στο σύμφυρμα μιας παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας. Γι' αυτό βλέπουμε τους Μασσόνους μέσα από τα Πρωτόκολλά τους από πολύ παλιά ακόμη να βυσσοδομούν κατά του πολιτισμού μας, γράφοντας στο άρθρο 16: «θα αντικαταστήσουμε τις κλασσικές σπουδές καθώς και την μελέτη της αρχαίας ιστορίας». Και αυτό, όπως μπορεί κανείς ν' αντιληφθή, για να μας αποκόψουν από τις γενέθλιες ρίζες μας. Να μας αφήσουν πνευματικά ανέστιους και ευάλωτους στους αλλοτριωτικούς κραδασμούς του χρόνου. Τότε όλη μας η ύπαρξις περιέρχεται στην δική τους δικαιοδοσία. Τότε για μας και για κάθε όμοιό μας όλα είναι χαμένα.

Το αποτέλεσμα μιας τέτοιας χειραγώγησης το γνωρίζει πολύ καλά και ο μεσέλληνας Κίσσινγκερ, γι' αυτό κι αυτός φανερά και εξοργιστικώς προκλητικά προτρέπει τους συναυτουργούς του: Πρέπει να χτυπήσουμε τον πολιτισμό των Ελλήνων, για να τους κάνουμε ευκολομεταχείριστους. Και ασφαλώς μέσα στις ιδιαιτερότητες του πανάκριβου πολιτισμού μας είναι και η γλώσσα μας.

Η υγεία της γλώσσας μας εξασφαλίζει και την εθνική υγεία. Κλείνει την πόρτα στους επιβούλους της χώρας μας και ενισχύει την εθνική ιδιοσυγκρασία του Έλληνα. Όταν ο λαός χάση την λαλιά του χάνει συγχρόνως και την σκέψι του. Έτσι γίνεται άβουλος και ακίνδυνος στα σχέδια της υποταγής και της δουλοφροσύνης. Καταντά άθυρμα στα άνομα χέρια και σχέδια κάποιου ή κάποιων ηγεμόνων και γι' αυτό πρόβατο πρόθυμης σφαγής.

Επομένως κύριο και πρωταρχικό μας μέλημα είναι να διατηρήσουμε ανέπαφη την καθαρότητα της γλώσσας μας. Και επειδή η γλωσσική μας καθαρότητα έχει πληγωθή από τις ανεγκέφαλες δράσεις κατά φαντασίαν προοδευτικών, χρειάζεται ν' αγωνιστούμε χωρίς ποτέ να κουραστούμε, μέχρι που η γλώσσα του Έθνους μας θα επανεύρη το διαχρονικό της πρόσωπο, για να διασφαλιστή και το διαχρονικό της κύρος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ

Δημοσιεύουμε χωρίς σχόλιο την παρακάτω επιστολή που μας έστειλαν απ' την Π. Αγχίαλο.

Εκκλησιαστική επιτροπεία της ορθόδοξης εκκλησίας «Μεταμόρφωση Κυρίου» 1765 - στην πόλη Πομόριε

Σφραγίδα της εκκλησίας «Μεταμόρφωση Κυρίου» 1765

«Θεέ μας, που ευλογείς..

Εγκαινίασε τους οποίους, που αγαπούν τον ιερόν οίκο Σου»

Ακριβοί αδελφοί και αδελφές,

Ο Θεός μας, ο Ιησούς χριστός μας πρόσταξε «να αγαπούμε τον θεό ολόψυχα και με όλας τας δυνάμεις» και μια δεύτερη προστάγή μας έδωσε, ίσια με την πρώτη» και τον πλησίον να αγαπάμε σαν το εαυτό μας».

Εμείς όλοι είμαστε χριστιανοί, όλοι είμαστε αδελφοί και αδελφές, που σημαίνει μπροστά στον Θεό όλοι είμαστε ίσιοι και εξομολογούμαστε την ίδια θρησκεία, στην οποία η εθνικότητα και η γεωγραφική θέση δεν έχουν σημασία Ας μην ξεχνάμε κανένα και να θυμούμαστε καλά, ότι για τον Θεό δεν υπάρχουν ούτε όρια ούτε περιορισμοί στον καιρό και στον χώρο, κάθε ορθόδοξος ναός είναι οίκος του Κυρίου και εκεί είναι η θεία Χάρης.

Ακριβώς τέτοιος είναι και ο δικός μας ναός «Μεταμόρφωση Κυρίου» «Χριστός» στην πόλη Πομόριε, Βουλγαρία. Το πρωτότυπο αρχιτεκτονικό σχέδιο της εκκλησίας - χωρίς ανατολικό μέρος του ιερού, η εξαιρετική ανάδειξη και η πλούσια καλλιτεχνική εσωτερική στολή της εκκλησίας μας την κάνουν ανεπανάληπτη σ' όλον τον κόσμο. Αυτός ο ναός με πνεύμα της εθνεγερσίας είναι η βασική σύνδεση μεταξύ των χριστιανών από την πόλη Πομόριε και από την πόλη Νέα Αγχίαλο, Ελλάδα.

Μ' αυτήν την προκήρυξη προς όλους του χριστιανούς στην αδερφική Ελλάδα θα ήθελα να χρησιμοποιήσω την δυνατότητα να ευχαριστώ για την πολύτιμη Σας βοήθεια. Είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων προς την κυρία Νίνα από Βόλο για τα ακριβά δώρα, που μας έφερε και θέλω να εκφράσω την δική μου αγάπη προς την κυρία Εβαντία Θεοχαράκη από Νέα Αγχίαλο.

Ευχαριστώ στον Θεό κάθε μέρα, ότι είστε στον κόσμο και προσεύχομαι για όλους Σας.

Η εκκλησιαστική επιτροπεία Σας ευχαριστεί ειλικρινά και προσκαλεί για Σας στην προσευχή της την ευλόγηση του Θεού.

Πομόριε, 17.8.2003

Πρόεδρος της εκκλησιαστικής επιτροπείας

Οικονόμος Πέταρ Κουμανοβ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

συνέχεια από 3 σελ.

Ευχαριστώ τον Δήμαρχο της Νέας Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη καθώς και το Δημοτικό Συμβούλιο που για πρώτη φορά δώσανε χρήματα για την αποπεράτωση της εκκλησίας όχι από το ταμείο του Δήμου αλλά από τη δική τους τσέπη και μάλιστα ένα σεβαστό ποσόν. Ευχαριστώ επίσης τον Σύλλογο Γυναικών Ν. Αγχιάλου, τη Διευθύντρια του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου κ. Στ. Πορφυρίου, το Συνεταιρισμό Γυναικών Ν. Αγχιάλου «Αχελώ», τον Πρόεδρο και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της εκκλησίας των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, όλους τους ιερείς του Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Βόλου για τη γενναία προσφορά ους και τον κ. Γ. Διονυσίου για την προσφορά και την παρουσία του.

Επίσης ευχαριστώ την κ. Νίτσα Τσουκαλά, κ. Ολ. Δημοπούλου, κ. Μενέλαο Σαραφάκη, κ. Τασία Χαλκιοπούλου, την οικογένεια Σπύρου Δ. Γανωτή, κ. Δ. Μάντζη, κ. Παπαθεοχάρη, κ. Σ. Μπαλατσούκα, κ. Π. Μπόγκαμου, κ. Αικ. Καραντενίζη, κ. Ι. Μαγκλάρα, κ. Αγγελ. Μαγκλάρα, κ. Σμ. Μαυρομμάτη από Θεσ/νίκη, κ. Βιολ. Μενεξέ, κ. Μ. Καπράλου, κ. Μ. Τσάμη, κ. Ελ. Μαραγκοπούλου, κ. Αθ. Ζαρίφη, κ. Κ. Γκινίδη, κ. Αν. Γκινίδη, οικογένεια ιατρού Μ. Διονυσίου, οικογένεια Στ. Ζώτη, καθηγητού Πανεπιστημίου Φλώρινας, κ. Ελ. Πολυβρόχου, κ. Γ. Αγγελοπούλου, οικογένεια αειμνήστου ιατρού Ελ. Δρυγιανάκη, κ. Παν. Στρούμπελου, κ. Πολ. Τριανταφυλλοπούλου, κ. Ι. Ερρινάκη, κ. Δ. Τζώρο, κ. Σ. Μαλτέζου, κ. Π. Σκούτζο, κ. Χρ. Μετζελέου, κ. Ελ. Θεοχαράκη, κ. Δ. Μαστροπέτρου, κ. Καραντενίζη - Δάϊνα Βούλα, οικογένεια κ. Γ. Ρήγα εξ Αθηνών, κ. Στ. Δημητριάδη, τον διδάσκαλο κ. Κ. Βραχνιά, κ. Απ. Πολύβροχο τη Διευθύντρια του Β΄ Δημ. Σχολείου Ν. Αγχιάλου κ. Αμ. Πίνα - Πολυβρόχου κ. Φ. Τριαντοπούλου, κ. Θ. Δημητριάδη, κ. Στ. Δημοπούλου - Δάϊνα, κ. Κ. Τοκαλή, κ. Β. Κελαϊδή, κ. Δ. Αιμονιώτου εις μνήμη συζύγου, κ. Νανά Καρνομπατλόγλου, την δασκάλα κ. Απ. Μπουρτζή, την οικογένεια Σταύρου Βίγκλα και Πόπης Ευλογημένου, την οικογένεια του καθηγητού κ. Νικ. Σίγουρα, κ. Ευαγ. Κρίκου, κ. Αξ. Σαμακοβλή, κ. Γ. Ψεύτογλου, κ. Ηρ. Μπολιό, κ. Δ. Γιαννέκο, κ. Απ. Σαμακοβλή, κ. Μ. Τσίτογλου, κ. Κ. Ερρινάκη, κ. Ιγν. Κοντοβά, κ. Γ. Πατκίδη, κ. Ιως. Τσίτογλου, κ. Αικ. Τσάμη - Βέτσικα, κ. Αθ. Βοδενιώτου, κ. Έφη Τζάερλη, κ. Αλ. Γανωτή, κ. Ελ. Δισλή, κ. Δ. Τσακούμη, κ. Δ. Κακάνη που ταξίδεψε μαζί μας με το αυτοκίνητό του και μετέφερε 30 δέματα στη Βουλγαρία αφιλοκερδώς, τα οποία περιείχαν όλο το στόλισμα της εκκλησίας «Χριστός» καθώς και πολλά δώρα από τους δωρητές της Νέας Αγχιάλου και του Βόλου, των Ιερών της Μητρόπολης του Αγ. Νικολάου Βόλου, όλα τα Ιερά Σκεύη, τις βελούδινες κουρτίνες και χρήματα.

Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» επίσης στην κυρία και εξαίρετη Νίνα Γεωργιάδου - Καραγκούνη. Επίσης τις κ. Ντόρα Διαμαντοπούλου, Δ. Τζαχάνη, Γ. Σδρόλια, Ι. Γάτου, Ευανθία Φώτη, Αγγ. Μοζέρα, Σέβη Μάμαλη, Αγγ. Τσάτσου - Αναγνώστου, Μ. Σγιέμπα, Μ. Μπρισίμη, Ρένα Σγουρδιώτη, Μ. Μισοπαππά, Μ. Οικονόμου, Λ. Κουτσογιάννη, Π. Παπαγεωργίου - Γεωργιάδου, Λέτα Καφίδα, Γιούλα Γάτου, Άννα Σακελλαρίου, Β. Ανδρουλάκη, Ελένη Λεφακη, Μ. Βάγια, Γ. Παπακυριαζή και τους κυρίους Ν. Σαββόπουλο, Θέμη Αξελό, Β. Ακριβόπουλο, Χ. Παπαγεωργίου και Θ. Μπαντάκα.

Ζητώ συγνώμη εάν μου διέφυγε κάποιο όνομα.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΒΙΓΚΛΑ - ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα κείμενο της Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης Μαγνησίας που μας έστειλε ο συμπατριώτης μας Θωμάς Ντουρβάνας, με τους σκοπούς και τις δραστηριότητές της, γιατί ο βασικός της πυρήνας αποτελείται από ορειβάτες της Νέας Αγχιάλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΣΩΣΗΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Συγκροτήθηκε στις αρχές της 10ετίας του '80 με αρχικό σκοπό την ορεινή διάσωση. Αποτελούνταν από ορειβάτες κυρίως της βορείου Ελλάδος οι οποίοι αποτέλεσαν πρωτοποριακή κίνηση για την εποχή εκείνη και ήταν η αρχή για να δημιουργηθεί στην Ελλάδα ένα συγκροτημένο σώμα εθελοντών διασωστών.

Η ΕΟΔ από τότε ως σήμερα κατάφερε να συγκροτήσει μια ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ με παραρτήματα σε όλη την Ελλάδα που αριθμεί τουλάχιστον 3.000 μέλη. Η δράση της πολύμορφη και σημαντική και εκτός συνόρων της χώρας. Το πολύμορφο της δράσης της προέρχεται από τα επιμέρους τμήματα ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ, ΡΑΔΙΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ, ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ, ΔΙΑΣΩΣΗ ΣΕ ΥΓΡΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ.

Στηριζόμενη και οδηγούμενη από την ίδια λογική με το όνειρο μιας τέτοιας προοπτικής ξεκίνησε να συγκροτείται, να οργανώνεται από τον χειμώνα του 2001 και η ΕΟΔ Μαγνησίας ως παράρτημα.

Ο αρχικός πυρήνας αποτελείται από ορειβάτες που στη πλειοψηφία τους είναι μέλη του ορειβατικού συλλόγου Νέας Αγχιάλου. Ως ορειβάτες, γνώστες βασικών αρχών του βουνού, γρήγορα και κατόπιν συμμετοχής σε προγράμματα εκπαίδευσης, συγκροτούν το τμήμα της ορεινής διάσωσης. Παρότι η ζωή της ΕΟΔ Μαγνησίας ως ομάδα είναι μόλις 18 μηνών περίπου, τα βήματα, οι επιχειρήσεις, οι κινήσεις της ήταν αρκετά σημαντικές, χρήσιμες και ελπιδοφόρες.

Στις αρχές του 2003 αναγνωριζόμεθα ως σωματείο από το πρωτοδικείο Βόλου με έδρα την Νέα Αγχίαλο. Ακολουθεί η εγγραφή στα Μητρώα της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας της οποίας αποτελούμε μέλη και κατ' επέκταση μέλη του Συντονιστικού Νομαρχιακού Οργάνου της Νομαρχίας Μαγνησίας.

Στο διάστημα αυτό από την αρχική κίνηση συγκρότησης φέραμε σε πέρας σημαντικά πράγματα τα οποία χαρακτηρίζουν και δίνουν υπόσταση στην ΕΟΔ Μαγνησίας.

Συμμετείχαμε σε πέντε επιχειρήσεις διάσωσης - έρευνας στην ευρύτερη περιοχή.

Οργανώσαμε με απόλυτη επιτυχία το 2ο Πανελλήνιο Συνέδριο Εθελοντικών οργανώσεων διάσωσης και έρευνας.

Οργανώσαμε και συντονίσαμε αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας προς τον λαό του Ιράκ, βάρους 4 τόνων.

Συμμετείχαμε σε τέσερις ασκήσεις αεροδιάσωσης, οι οποίες, οι τρεις εξ αυτών οργάνωσε η Διοίκηση της 111η πτέρυγα μάχης Νέας Αγχιάλου.

Οργανώνουμε τακτικά εικονικές ασκήσεις διάσωσης για την συνεχή ετοιμότητα της ομάδος.

Αποστέλλουμε προτάσεις προς τους τοπικούς φορείς και ιδιαίτερα αυτούς που έχουν σχέση με καταστάσεις έκτακτων αναγκών για το πώς δυνάμεθα και συνδράμουμε να συμμετάσχουμε σε αυτές όταν προκύψει ανάγκη.

Δρομολογείται μια σημαντική προοπτική, συμμετοχής σε επιχειρήσεις διάσωσης - έρευνας με την Πολεμική Αεροπορίας και ιδιαίτερα με την 111η Πτέρυγα Μάχης της Νέας Αγχιάλου.

Για την παραπάνω προοπτική οι βάσεις τέθηκαν στο Πανελλήνιο Συνέδριο που οργανώθηκε στον Βόλο.

Πρόσφατα η ΕΟΔ Μαγνησίας της έγινε πρόσκληση να παρακολουθήσει και να συμμετάσχει σε ημερίδα με θέματα διάσωσης που οργάνωσαν οι υπεύθυνοι επιτελείς της 111η Π.Μ. Παραβρέθηκαν 10 μέλη της ΕΟΔ Μαγνησίας τα οποία αποκόμισαν σημαντικές γνώσεις και εμπειρίες. Αυτό δίνει πνοή αισιοδοξίας σε ομάδες εθελοντικές, όπως η ΕΟΔ, όταν μηχανισμοί σαν την Πολεμική Αεροπορία δείχνουν διάθεση ανίχνευσης δρόμων, δομών που θα οδηγήσουν σε μια μελλοντική συνεργασία.

Θεωρούμε όμως ότι από τα πιο σημαντικά πράγματα που καταφέραμε ήταν το ότι ενσωματώθηκαν στην ομάδα καινούργια μέλη με άλλου είδους γνώσεις και δυνατότητες. Αυτό έδωσε στην ΕΟΔ την δυνατότητα να πλουτίσει τον επιχειρησιακό της μηχανισμό και να τον κάνει όσο το δυνατόν πιο ευέλικτο και πολύμορφο. Έτσι έχει την ευχέρεια να λειτουργεί σε επίπεδο ραδιοεπικοινωνιών, Α΄ βοηθειών, διάθεση μεταφορικών μέσων με αξιοπρέπεια.

Το ότι όμως η ΕΟΔ προσπαθεί να λειτουργήσει με πόρους που προέρχονται από τα μέλη της, την φέρνει αντιμέτωπη με σημαντικά προβλήματα και δυσχερείς καταστάσεις. Η έλλειψη σωστικών μέσων, ελλειμματικός εξοπλισμός ραδιοεπικοινωνίας, μη επάρκεια σε φαρμακευτικό υλικό είναι από τα σημαντικότερα πράγματα που αντιμετωπίζει η ΕΟΔ. Είναι όμως σημαντικό να αναφέρουμε ότι στο παρελθόν η Νομαρχία Μαγνησίας βοήθησε οικονομικά την ΕΟΔ για να κάνει ένα ξεκίνημα αγοράζοντας τα πρώτα της εφόδια. Όπως επίσης την παραχώρηση του χώρου στέγασης, πρώην Δημοτικό σχολείο στο Φυτόκο Ν. Ιωνίας από την προηγούμενη δημοτική αρχή και την επισφράγιση της παραχώρησης από την νέα δημοτική αρχή. Πέραν τούτων όμως συνεχίζουμε να πορευόμαστε με δυσχέρεια και αβεβαιότητα όσο αφορά την επίλυση των λειτουργικών μας αναγκών.

Όμως το όραμα αυτής της ομάδας είναι αυτό που καθοδηγεί την διάθεσή μας να συνεχίσουμε, να περισώσουμε, να διασώσουμε, να προτείνουμε την έννοια του εθελοντισμού. Όλα τα μέλη της ΕΟΔ συνομολογούν ότι συν τον χρόνο γίνεται τρόπος ζωής, τρόπος σκέψεις και πιθανών στο μέλλνον τρόπος κοινωνικής δράσης.

Το δίλημμα εθελοντισμού πρόσκαιρος, θεαματικός, πλούσιος, εξωκοινωνικός ως μόρφωμα, με προοπτική για το αύριο μόνο ως υπόσχεση, μας κάνει να χαμογελάμε ο καθένας μας με εκτίμηση για τους απανταχού συντρόφους, συναδέλφους των ομάδων όπως η ΕΟΔ.

Όταν η κοινωνία και οι συνάνθρωποί μας, με τις επιθυμίες τους, τις ανάγκες τους, τα δεινά τους είναι αυτοί που σε προτρέπουν να υπάρχεις, να λειτουργείς, να προσφέρεις ως εθελοντής για τα παραπάνω, είναι οι ίδιοι που θα σε δεχτούν, θα σε κρίνουν και θα σε αποβάλλουν όταν παρεκκλίνεις από το αρχικό όραμα και τις προθέσεις σου.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ, ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΚΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΜΑΣ

Από το Γ. Μπουρτζή

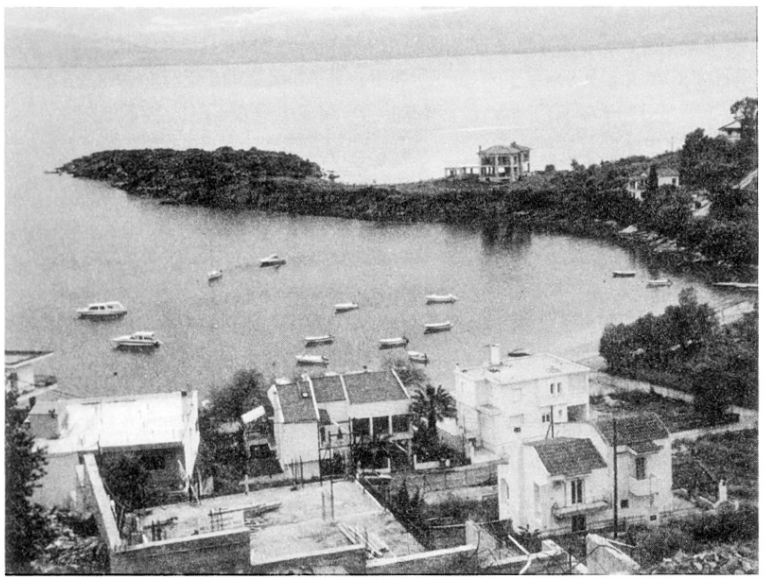

Μερική άποψη της παραλίας Μαράθου

Οι ασύγκριτες φυσικές ομορφιές, τα δροσερά και φωτεινά ακρογιάλια, οι ωραίες αμμουδιές, οι αλλεπάλληλοι και γραφικοί όρμοι, τα πολλά και ποικίλα αιχμηρά ακρωτήρια που λογχίζουν τα ήρεμα και γαλανά νερά, η ζείδωρη αύρα του Κόλπου, το χρυσοπράσινο χρώμα της ελιάς που κυριαρχεί στη στεριά και εναρμονίζεται πλήρως με τις σιέλ απαλές αποχρώσεις της θάλασσας και τ' ουρανού, η διαύγεια και η καθαρότητα της ατμοσφαιρικής ύλης, η αρμονία και η καλαισθησία του φυσικού περιβάλλοντος, όλα αυτά τα πολλά και σπουδαία φυσικά συστατικά, συνθέτουν, κατά τρόπο αριστοτεχνικό, την υπέροχη και ακαταμάχητη συνολική εικόνα των τεσσάρων νεοσύστατων και πανέμορφων παραλιακών οικισμών του Δήμου μας. Της Μεγάλης Βελανιδιάς, του Αγίου Γεωργίου (Κυνηγών), του Μαράθου και της Κριθαριάς που δημιουργήθηκαν και αναπτύχθηκαν πολύ γρήγορα, τα τελευταία χρόνια, κατά μήκος της βορειοδυτικής ακτής του Παγασητικού μεταξύ Ν. Αγχιάλου και Βόλου.

Οι οικισμοί αυτοί αποτελούν ανεκτίμητο κεφάλαιο και αέναη παρακαταθήκη οικονομικής ευρωστίας και ακμής για το παρόν και - κυρίως - για το μέλλον του τόπου μας. Είναι οικισμοί κατεξοχήν παραθεριστικοί που προσφέρονται ιδιαίτερα για κολύμπι, για ψάρεμα, για πάσης φύσεως θαλάσσια σπορ, για ξεκούραση και αναψυχή. Οι πολυάριθμοι οικιστές των, προερχόμενοι κυρίως από το Βόλο και τα άλλα θεσσαλικά διαμερίσματα, έχουν κτίσει εδώ πολλά και ωραία εξοχικά σπίτια τα οποία πολλαπλασιάζονται συνεχώς.

Εκτός από τα προαναφερθέντα πλούσια φυσικά προσόντα, η προικισμένη αυτή περιοχή διαθέτει και άλλα δύο πολύ σημαντικά προνόμια που την κάνουν περισσότερο ελκυστική και αξιοζήλευτη. Πρώτον, είναι απαλλαγμένη από οποιεσδήποτε πηγές βιομηχανικής μόλυνσης και ρύπανσης ή άλλων παρεμφερών οχλήσεων και επιβαρύνσεων. Και δεύτερον, έχει πολύ εύκολη και άνετη πρόσβαση διότι βρίσκεται δίπλα από την εθνική οδό Βόλου - Μικροθηβών.

Με αυτά τα δεδομένα, οι παραλιακοί αυτοί οικισμοί συγκεντρώνουν απεριόριστες προοπτικές και δυνατότητες τουριστικής και οικονομικής προόδου και ανάπτυξης και συνιστούν ιδανικό χώρο για την ανέγερση και λειτουργία μικρού μεγέθους ξενοδοχειακών μονάδων και άλλων, ήπιας μορφής, τουριστικών και αθλητικών εγκαταστάσεων που συνάδουν απόλυτα προς την εκλεπτυσμένη φυσιογνωμία και ευαισθησία του φυσικού περιβάλλοντος της περιοχής.

Για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση όλων αυτών των πλεονεκτημάτων και δυνατοτήτων της πολύφερνης αυτής περιοχής και για την εξυπηρέτηση των πολλαπλών συμφερόντων του Δήμου και των δημοτών επιβάλλεται να γίνουν, κατά τη γνώμη μας, οι παρακάτω απαραίτητες ενέργειες - πέραν των όσων άλλων ήθελε αποφασίσει η δημοτική μας αρχή η οποία, εκ των πραγμάτων, έχει την ευθύνη και την πρωτοβουλία της καλής και αποτελεσματικής διαχείρισης του σοβαρού αυτού τοπικού ζητήματος.

1. Να διασφαλιστούν και να κατοχυρωθούν πλήρως και με σαφήνεια τα διοικητικά όρια του Δήμου μας στην εν λόγω περιοχή, εντός των οποίων υπάγονται ανέκαθεν οι οικισμοί, ώστε να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο οποιασδήποτε νέας αμφισβήτησης αυτών όπως έγινε πρόσφατα από ορισμένους καλοθελητές γείτονες που εποφθαλμιούν και επιβουλεύονται την περιοχή και να αποτραπεί οριστικά κάθε κίνδυνος μελλοντικής απώλειας μέρους ή όλων των οικισμών.

Για να γίνει δε κοινή συνείδηση όλων των «ενδιαφερομένων» και να εμπεδωθεί, άπαξ και δια παντός, σ' αυτούς, ότι η περιοχή είναι αδιαφιλονίκητη και δεν επιδέχεται καμιά αμφισβήτηση, καλόν είναι, πλην των άλλων, να τοποθετηθεί στην αερογέφυρα του Σωρού, απ' όπου η εκ Βόλου είσοδος στη διοικητική περιφέρεια Ν. Αγχιάλου, μία έντονη ενδεικτική πινακίδα αναγράφουσα: ΟΡΙΑ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ. Σκόπιμο, επίσης, είναι όπως στις κατά μήκος της εθνικής οδού εισόδους των οικισμών να εγκατασταθούν ειδικές πινακίδες που θα αναγράφουν από πάνω το όνομα του Δήμου και από κάτω την ονομασία εκάστου οικισμού.

2. Να ενισχυθούν, στο μέτρο του δυνατού, οι ανεπαρκείς υποδομές των οικισμών σε έργα ύδρευσης, οδοποιΐας και φωτισμού και να βελτιωθούν, κατά το εφικτόν, οι παρεχόμενες υπηρεσίες στον ευαίσθητο τομέα της καθαριότητας.

3. Να προστατευθεί και να διαφυλαχθεί καθαρός και αμόλυντος ο χερσαίος, ο θαλάσσιος και ο εναέριος χώρος της περιοχής από παντός κινδύνου μόλυνσης και ρύπανσης ώστε να διατηρηθεί, πάση θυσία, αλώβητο το σπουδαίο συγκριτικό πλεονέκτημα, του καθαρού και υγιεινού περιβάλλοντος που αυτή διαθέτει.

4. Να αντιμετωπιστεί με αποφασιστικό και αποτελεσματικό τρόπο το φαινόμενο της αυθαίρετης δόμησης που παρουσιάζει ιδιαίτερη έξαρση στην περιοχή και απειλεί να αμαυρώσει την έξοχη εικόνα της.

5. Να καταβληθεί κάθε δυνατή επίμονη και ειλικρινής εκατέρωθεν προσπάθεια για την πλήρη και ουσιαστική κοινωνική ένταξη των οικιστών στο κοινωνικό σύνολο της Αγχιάλου, προς αμοιβαίο όφελος. Να βελτιωθεί και να ενισχυθεί περαιτέρω η συνεργασία του Δήμου με τους εξωραϊστικούς συλλόγους των οικισμών για την από κοινού, με πνεύμα αλληλοκατανόησης και εμπιστοσύνης, καλύτερη και αποδοτικότερη αντιμετώπιση και επίλυση των υφισταμένων και αναφυομένων εκάστοτε προβλημάτων. Να επιδιώξουν να γίνουν δημότες Ν. Αγχιάλου όλοι όσοι εκ των οικιστών έχουν τις νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις ώστε να αποκτήσουν δικαίωμα ψήφου και λόγου και να συμμετέχουν εξίσου ενεργά και υπεύθυνα σε όλα τα τοπικά κοινωνικά, πολιτιστικά και αυτοδιοικητικά δρώμενα, συμβάλλοντας έτσι ουσιαστικά στην κοινή προσπάθεια για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη και πρόοδο και εξυπηρέτηση του γενικότερου συμφέροντος του τόπου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Στη Νέα Αγχίαλο λειτούργησε το θερινό τμήμα της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών της Ι. Μ. Δημητριάδος σε δύο τμήματα, από 14 - 20 Ιουλίου το πρώτο και από 21 - 27 Ιουλίου το δεύτερο.

Μέσα σε μια φιλική, οικογενειακή θα λέγαμε, ατμόσφαιρα στο Πνευματικό Κέντρο του Ι.Ν. του Αγίου Γεωργίου συζητήθηκαν θέματα αξιόλογα και πρωταρχικής σπουδαιότητας για την ορθόδοξη πίστη και τα άλλα δόγματα και τα συμπεράσματα ήταν άκρως ωφέλιμα, αφού οι διδάξαντες καθηγητές συγκαταλέγονται στην αφρόκρεμα της χριστιανικής πίστης αλλά και οι ακροατές είχαν μεγάλο ενδιαφέρον και ζήλο αφού η παρακολούθηση ήταν εθελοντική και όλοι ήταν ρέκτες των Θεολογικών σπουδών.

Σπουδάστριες και σπουδαστές από την Ελλάδα, τη Βουλγαρία, τη Ρωσία, τη Σερβία, την Τσεχία, τη Σλοβακία, την Αίγυπτο, τη Ρουμανία, την Αμερική, τη Σουηδία, την Γκάνα, την Κορέα, τις Φιλιππίνες, την Ισπανία, τον Καναδά, την Ελβετία παρακολούθησαν διακεκριμένους καθηγητές από Πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού που τους ανέπτυξαν θέματα όπως: Χριστιανισμός και Κόσμος, Ενότητα και Διαφορετικότητα, Γυναίκα και Οικουμενικός Διάλογος, κ.λπ. Μετά από κάθε ομιλία ακολουθούσε συζήτηση.

Τα απογεύματα οι σπουδαστές εργάζονταν σε ομάδες εργασίας και παράλληλα είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν το έργο που τελείται στους ιερούς ναούς της τοπικής εκκλησίας, τις ιερές μονές και να γνωρίσουν τη φιλοξενία και τις ομορφιές της ευρύτερης περιοχής της Μαγνησίας.

Εκείνο που έχουμε να παρατηρήσουμε εμείς είναι ότι αυτή η πνευματική εκδήλωση πρόβαλλε τη Ν. Αγχίαλο και την κατέστησε γνωστή στα πέρατα του κόσμου. Δεν θα είχε πραγματοποιηθεί όμως στη Ν. Αγχίαλο, αν άξιοι λειτουργοί του Υψίστου δεν είχαν δημιουργήσει προηγουμένως, με τη συστηματική προσφορά τους το κατάλληλο κλίμα και τις ανάλογες συνθήκες για την πραγματοποίησή της εδώ. Γι' αυτό αξίζουν συγχαρητήρια στους σεβαστούς ιερείς και σε όλη την εκκλησιαστική επιτροπή.

Πριν κλείσουμε αυτή την αναφορά μας, θα ήταν παράληψη, αν δεν αναφέραμε και το εξής: Τη μέρα της έναρξης της Ακαδημίας κλήθηκε από τον Πρωτοπρεσβύτερο του Αγίου Γεωργίου κ. Αθ. Μακαντάση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνάτιος να φυτέψει έναν πλάτανο στην αυλή της εκκλησίας, για να θυμίζει το γεγονός ης Ακαδημίας των Θεολογικών Σπουδών που έγιναν στην Αγχίαλο. Εντοιχίστηκε και μαρμάρινη πλάκα που γράφει:

ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ
Ο ΘΕΟΤΙΜΗΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ
κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ
ΤΗΝ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 2003

Η δεύτερη ομάδα από την Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών της Ιεράς Μητρόπολης Δημητριάδος στη Νέα Αγχίαλο

Η Εφημερίδα ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ έκλεισε τα δέκα χρόνια ανελλιπούς έκδοσης. Ευχόμαστε να βρεθούν ζηλωτές να τη συνεχίσουν.

ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ - ΜΝΗΜΕΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ
Ομιλία που εκφωνήθηκε από τον κ. Κιλμπασάνη στον εορτασμό του Ολοκαυτώματος της Π. Αγχιάλου

Η Αγχίαλος στη Μαύρη Θάλασσα είναι η πόλη που γέννησε τη Νέα Αγχίαλο την πόλη που ζούμε και απολαμβάνουμε εμείς οι νεότεροι Αγχιαλίτες σήμερα. Έπρεπε να θυσιαστεί εκείνη, ως άλλη Ιφιγένεια, για να θεμελιωθεί η δική μας Νέα Αγχίαλος. Έγινε εκείνη ολοκαύτωμα στους ανταγωνισμούς των Βαλκανικών εθνικισμών, στα άνομα συμφέροντα των μεγάλων, που κανονίζουν τις τύχες των μικρών, και στον άκρατο βουγλαρικό εθνικισμό.

Η Αγχίαλος, η Παλιά Αγχίαλος όπως συνηθίζουμε να την αποκαλούμε σήμερα, ήταν ιστορική πόλη του Ελληνισμού της διασποράς, με ζωή πάνω από 2.500 χρόνια, μέσα σε μια ευρύτερη περιοχή τη Βόρειο Θράκη ή Ανατολική Ρωμυλία.

Η Αγχίαλος, λοιπόν, είχε μια περίλαμπρη ακτινοβολία μέχρι τη μέρα που πυρπολήθηκε (30 Ιουλίου 1906) και αναγκάστηκαν οι Έλληνες κάτοικοί της να φύγουν, να σωθούν στη μητέρα πατρίδα την Ελλδα και να στεργιώσουν σ' αυτή την πόλη, τη Νέα Αγχίαλο.

Εμείς σήμερα, σαν άξιοι απόγονοί τους, μαζευτήκαμε εδώ για να αποτύσουμε φόρο τιμής στους πολύπαθους πρόσφυγες Αγχιαλίτες. Κι αυτόν τον φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης δεν τον προσφέρουν μόνο όσοι έλκουν την καταγωγή από τους πρώτους πρόσφυγες, αλλά και όσοι αργότερα εγκαταστάθηκαν στη Ν. Αγχίαλο, όλοι οι σημερινοί κάτοικοί της είναι Αγχιαλίτες και αγωνιζόμαστε για το καλό και την πρόοδο αυτής της Πόλης.

Και ο καλύτερος τρόπος τιμής, σ' αυτούς τους προγόνους μας είναι να αναφερόμαστε στο πνεύμα και τα επιτεύγματά τους. Και αυτό θα κάνω. Δεν θα αναφερθώ στα θλιβερά ιστορικά γεγονότα της 30ης Ιουλίου αλλά στα πνευματικά, οικονομικά, πολιτιστικά κ.α. γεγονότα και σε προσωπικότητες που λάμπριναν την Π. Αγχίαλο.

Η ιστορική αυτή πόλη, πριν από την πυρπόλησή της από τους Βουλγάρους αριθμούσε 6000 κατοίκους Έλληνες. Οι μόνοι Βούλγαροι κάτοικοί της ήταν οι δημόσιοι υπάλληλοι. Ήταν μια ελληνικότατη πόλη που σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής χρησιμοποιούσαν την ελληνική γλώσσα ακόμα και οι ελάχιστοι Βούλγαροι. Χάρις στα ελληνικά της σχολεία με άρτια οργάνωση και στη μόνιμη έδρα Έλληνα Μητροπολίτη αποτελούσε φάρο φωτός, γραμμάτων και πολιτισμού και η ακτινοβολία της έφθανε πολύ μακρύτερα από τα στενά όρια του Δήμου Αγχιάλου. Το φρόνημα των κατοίκων της ήταν ακρεφνές εθνικό, Ελληνικό.

Ακριβώς το ακραιφνές εθνικό φρόνημα και η πίστη τους στα ατομικά δικαιώματα ήταν εκείνα που ώθησαν τους Αγχιαλίτες να αντισταθούν ενόπλως στο φανατισμό των Βουλγάρων σωβινιστών, μέσα στη βουλγαρική επικράτεια και να υποστούν το ολοκαύτωμα της πόλης τους και τον εκπατρισμό τους.

Προστάτης της πόλης και των κατοίκων της ήταν ο Αη - Γιώργης. Στο ιστορικό μοναστήρι του, υπήρχε θαυματουργό αγίασμα, πηγή με κρυστάλλινο νερό που ανάβλυζε από βαθειά στη βάση του Καμπαναριού. Στον Άη - Γιώργη έτρεχαν σε κάθε δύσκολη περίσταση και απ' αυτόν ζητούσαν βοήθεια και παρηγοριά. Ήταν τόση η αγάπη των Αγχιαλιτών για τον Αη - Γιώργη, που δεν μπορούσαν να ζήσουν χωρίς αυτόν. Γι' αυτό και στη Νέα Πατρίδα την εκκλησία τους την αφιέρωσαν στο όνομά του.

Ξεχωριστό στολίδι της Αγχιάλου ήταν οι ανεμόμυλοι. Αραδιασμένοι στη σειρά, έμοιζαν με εξωτικά όντα με τεράστια φτερά. Άλλοι ξύλινοι κι άλλοι πέτρινοι έδιναν στην πόλη όψη αιγαιοπελαγήτικου νησιού.

Δείγμα της ευμάρειας και του μεγάλου θρησκευτικού συναισθήματος των Αγχιαλιτών ήταν η εκκλησία της Παναγίας, που είχε την έμπνευση να χτίσει τόσο μεγαλοπρεπή, λίγα χρόνια πριν από το ολοκαύτωμα, ο τότε Μητροπολίτης Αγχιάλου Βασίλειος ο Β', ο μετάπειτα Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ίσως συναισθανόμενος το ξερίζωμα του εκεί Ελληνισμού, ήθελε να αφήσει τρανό σημάδι ώστε οι μελλούμενες γενιές να λένε: «Απ' εδώ πέρασε ο Ελληνισμός». Πάνω στον πανύψηλο τρούλο με τα 24 παράθυρα εκτός από τον Παντοκράτορα και τους Αγίους, υπήρχαν και οι μορφές αρχαίων φιλοσόφων, όπως του Σωκράτη και του Πλάτωνα.

Ο Μητροπολίτης Βασίλειος ο Β' υπήρξε φωτεινή φυσιογνωμία με μεγάλες αρετές, από τις λίγες που έχει να παρουσιάσει ο Ελληνισμός: απλός, ηθικός, αφιλοχρήματος, γι' αυτό και πάντα φτωχός. Είχε και άλλα πλεονεκτήματα και αρετές. Ίσως είχε και ελαττώματα. Εκείνο που του καταλογίζουν οι αντίπαλοί του, ήταν η Παναγία, η πανέμορφη ελληνική εκκλησία που βάλθηκε να χτίσει στην Αγχίαλο, επικράτεια βουλγαρική, και έγινε καρφί στα μάτια των Βουγλάρων. Ίσως δεν είχαν άδικο εκείνοι που έλεγαν, ότι η εκκλησία έκαψε την Αγχίαλο.

Η Αγχίαλος είχε πολλούς και φωτισμένους δασκάλους. Θα έπρεπε να τους αναφέρουμε όλους. Μα στα στενά όρια αυτής της αναφοράς μας είναι αδύνατο. Δεν μπορούμε όμως να αντιπαρέλθουμε τους Μιχαλάκη Τσιτσίνια και Αδαμάντιο Καλιατζόγλου που δίδαξαν και στη Νέα Αγχίαλο.

Η επίδοση των Αγχιαλιτών στη μουσική και στο τργούδι άρχιζε από πολύ παλιά και ανανεωνόταν συνεχώς.

Ας μη μας διαφεύγει ότι ο Απόλλωνας, ο θεός της μουσικής ήταν ο πολιούχος της Αγχιάλου στην αρχαιότητα. Η καντάδα ακουγόταν σε κάθε αγχιαλίτικο γλέντι. Μεγάλη ήταν η εκκλησιαστική μουσική παράδοση, η λαϊκή και η ευρωπαϊκή. Η μουσική και το τραγούδι ήταν στενά δεμένα με το χορό και το γλέντι. Εκτός από της δημόσιες εκδηλώσεις (δημοτικές, σχολικές, εκκλησιαστικές). όπου παρουσιάζονταν αξιόλογα έργα του κλασσικού και εκκλησιαστικού ρεπερτορίου, υπήρχαν και τα καθημερινά οικογενειακά και φιλικά βραδινά γλέντα στα σπίτια ή στα μαγαζιά

Εκεί όμως που η Αγχίαλος είχε τις περισσότερες επιτυχίες ήταν ο εκκλησιαστικός τομέας. Στον εκκλησιαστικό βίο και τα γράμματα αντιπροσωπεύτηκε από αξιόλογους ιεράρχες:

Γόνος της Αγχιάλου ήταν ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κων/πόλεως Μιχαήλ ο Γ' (1169 - 1177) που αξιώθηκε του τίτλου «ύπατος των φιλοσόφων».

Επίσκοπός Αγχιάλου υπήρξε ο Σωφρόνιος, ο οποίος στη σύνοδο της Φλωρεντίας (1139) αγωνίστηκε υπέρ της ακεραιότητας της Ορθοδοξίας έναντι του Παπισμού.

Μεγάλο τέκνο της και ο Πατριάρχης Ιερεμίας ο Β' ο Τρανός, από πλουσιότατη οικογένεια της Αγχιάλου (1572 - 1599) η μεγαλύτερη εκκλησιαστική φυσιογνωμία της Ορθ. Ανατ. Εκκλησίας τον ΙΣΤ' αιώνα.

Επίσης Αγχιαλίτης ήταν ο έξοχος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Πολύκαρπος (1808 - 1827).

Τον αείμνηστο Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε' συνόδεψε στην αγχόνη κατά την έναρξη της Μεγάλης Επανάστασης του Γένους ο Μητροπολίτης Ευγένιος Καραβίας, ο Ιθακίσιος, του οποίου το όνομα τιμητικώς φέρει το πρώτο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αγχιάλου: «ΕΥΓΕΝΕΙΟ».

Από τους τελευταίους ποιμένες της Αγχιάλου ο Μητροπολίτης Βασίλειος ο Α' υπήρξε πανάριστος στην παιδεία, το ήθος και την ευσέβεια, και ο Βασίλειος ο Β' Αρχιερέας κατά τον χρόνο του Ολοκαυτώματος και κατόπιν Πατριάρχης Κων/πόλεως.

Ο πλούτος και η ευμάρεια των Αγχιαλιτών οφείλονταν εκτός απ' την εργατικότητα και τη μεθοδικότητά τους στις αλυκές, στα αμπέλια, το εμπόριο, τη ναυτιλία και στην άριστη εκπαίδευση. Ήδη από τον ΙΣΤ' αιώνα είχαν σχολεία με τους καλύτερους δασκάλους από την Κων/πολη και την Αθήνα που τους πλήρωναν αδρά. Τα τελευταία χρόνια πριν από την καταστροφή είχαν κατακλύσει τη Μ. Σχολή του Γένους, την Εμπορική Σχολή της Χάλκης, τα Ζαρίφεια Διδασκαλεία της Φιλιππούπολης, το Πανεπιστήμιο της Αθήνας και τις εμπορικές σχολές της Ευρώπης.

Όλα αυτά όμως σταμάτησαν με την αποφράδα μέρα του ολοκαυτώματος στις 30 Ιουλίου 1906, που η Αγχίαλος έγινε στάχτη και οι περισσότεροι κάτοικοί της αναγκάστηκαν να πάρουν τον δρόμο της προσφυγιάς για την Ελλάδα.

Σήμερα, η Αγχίαλος της Ανατολικής Ρωμυλίας (Βόρειας Θράκης) πορεύεται με το βουλγαρικό όνομα Πομόριε (Pomorie) σαν τουριστική βουλγαρική πόλη. Οι περισσότεροι Έλληνες κάτοικοί της από το 1906 έχουν μεταναστεύσει αναγκαστικά στην Ελλάδα, όπου ίδρυσαν δυο κωμοπόλεις: Τη Νέα Αγχίαλο μαγνησίας και την Αγχίαλο Μακεδονίας. Οι εναπομείνατες αναμείχθηκαν με τους Βούγλαρους εποίκους, ενσωματώθηκαν και εκβουλγαρίστησαν. Όμως, τα ελληνικά ήθη και έθιμα και η ελληνική γλώσσα εξακολουθούν να τηρούνται και σήμερα.

Η αδελφοποίηση της Παλιάς και Νέας Αγχιάλου, ο Σύλλογος Βουλγαροελληνικής Φιλίας και το Φροντιστήριο Ελληνικής Γλώσσας στην Πομόριε υπόσχονται άνθηση στις σχέσεις Αγχιαλιτών Ελλάδος και Βουλγαρίας και καλύτερη κατανόηση των δύο λαών.

Τελειώνοντας ας ευχηθούμε να είναι αιώνια η μνήμη των θυμάτων της 30 Ιουλίου 1906 και των προσφύγων Αγχιαλιτών που στέργιωσαν την όμορφη πόλη μας.

Θαν. Κιλμπασάνης

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΕ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΓΟΡΙΤΣΑ του ΚΩΝ., ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ του ΣΠΥΡ., ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ (ΤΡΙΠΟΛΗ)
ΒΟΥΡΛΕΤΣΗ ΑΝΤΩΝΙΑ του ΑΝΔΡΕΑ, ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΓΑΓΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΜΙΧΑΗΛ, ΙΧΘΥΟΚΟΜΕΙΑΣ - ΑΛΙΕΙΑΣ ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΕΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ του ΔΗΜ., ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ του ΚΩΝ., ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΩΜΑΣ του ΕΥΑΓΓ., ΙΚΑΡΩΝ (ΣΙ) ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ, του Δημοσθ., ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝ. & ΕΚΜΕΤΑΛ. ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΖΙΩΓΑ ΕΛΕΝΗ του ΕΜΜ., ΖΩΪΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΖΩΤΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ του ΣΤΥΛ., ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΦΛΩΡΙΝΑ)
ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΑΓΛΑΪΑ του ΚΩΝΣΤ., ΠΑΙΔ/ΚΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΚΑΠΝΙΑ ΕΛΕΝΗ του ΔΗΜ., ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΚΛΕΦΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ του ΚΩΝΣΤ., ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ, ΙΚΑΡΩΝ (ΣΙ) ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ
ΛΙΑΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ του ΔΗΜ., ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ Σ.Μ.Υ.Ν.
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΑΓΟΡΙΤΣΑ του ΕΥΑΓΓ., ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΜΑΛΙΣΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ του Αχ., ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΜΗΔΕΙΑΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του ΣΑΒΒΑ, ΕΦΑΡΜ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΜΠΟΥΤΛΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (Σ.Τ.Υ.Α.)
ΝΤΑΛΟΥΣΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ του ΚΩΝΣΤ., ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ
ΠΑΓΚΑΛΙΔΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΗ του ΑΓΓΕΛΟΥ, ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ του ΜΙΧΑΗΛ, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΚΩΝΣΤ., ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ (ΑΙΓΙΟ)
ΠΟΠΩΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ του ΘΩΜΑ, ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΡΕΤΖΟΥΛΑ ΕΙΡΗΝΗ του ΚΩΝΣΤ., ΠΑΙΔ/ΚΟ ΔΗΜΟΤ. ΕΚΠ/ΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΡΙΖΟΥ ΣΟΦΙΑ του ΑΘΑΝ., ΘΕΡΜΟΚ. ΚΑΛΛΙΕΡΓ. & ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΣΑΚΚΑ ΜΑΡΙΛΕΝΑ του ΒΑΣ., ΕΦΑΡΜ. ΠΛΗΡΟΦΟΡ. ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ (ΑΜΑΛΙΑΔΑ)
ΣΙΔΕΡΗ ΙΩΑΝΝΑ του ΧΡΗΣΤ., ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΣΙΨΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του Νικηφ., ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΤΑΚΜΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του ΑΠΟΣΤ., ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ του ΔΗΜ., ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ
ΤΣΕΛΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΚΩΝΣΤ., ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΤΣΕΛΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του Παναγ., ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΤΣΙΡΙΜΩΝΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΣΤΕΦ., ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΤΣΙΡΙΜΩΝΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ του ΣΤΕΦ., ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΧΑΡΟΝΤΑΚΗΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ του ΙΩΑΝ., ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΧΑΝΙΑ)
ΚΑΤΣΑΜΠΕΚΗ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ του ΝΙΚ., ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΧΙΟΣ)
ΚΛΕΦΤΑΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΚΩΝΣΤ., ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΛ/ΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του ΙΩΑΝ., ΕΠΙΣΤ. ΦΥΣ. ΑΓΩΓ. ΚΑΙ ΑΘΛ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ (ΣΕΡΡΕΣ)
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΡ., ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΣΠΑΙΤΕ ΑΘ.
ΣΙΔΕΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ (Σ.Μ.Υ.) - ΟΠΛΑ
ΤΣΑΚΟΓΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του Σταύρου, ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ (Σ.Μ.Υ.) - ΟΠΛΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Από το Μίμη Καραγατσλή

Ελπίζω να μη παρεξηγηθώ για την ακατάσταση δημοσιογραφία μου. Δεν είμαι δημοσιογράφος να εξιστορώ τα γεγονότα που συμβαίνουν γύρω μου.

Το 1988 εξελέγην Πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας. Το 1998 για λόγους υγείας παραιτήθηκα και με διαδέχθηκε ο κ. Αθαν. Κιλμπασάνης που εκδίδει και την Εφημερίδα «Νέα Αγχίαλος». Έκτοτε, είμαι επίτιμος Πρόεδρος.

Μεταξύ του 1990 και 1992 προσπαθήσαμε να πετύχουμε αδελφοποίηση της Νέας Αγχιάλου Μαγνησίας με την μητρική μας πόλη Αγχίαλο Βουλγαρίας που βρίσκεται στον Βουλγαρικό Εύξεινο Πόντο και 15 χλμ. από τον Πύργο (Μπουργκάς). Οι Βούλγαροι αποκαλούν την Αγχίαλο ΠΟΜΟΡΙΕ που σημαίνει «κοντά στη Θάλασσα» όπως και η αρχαιοελληνική και σημερινή Ελληνική της ονομασία.

Τροποποιήσαμε το Καταστατικό μας ώστε να ιδρύσουμε Σύλλογο εκεί, που για μας λέγεται Ελληνοβουλγαρικός, εκεί Βουλγαροελληνικός για λόγους...

Εξ αυτού ιδρύσαμε σχολείο με σκοπό να μη χαθεί η Ελληνική γλώσσα, αφού εκεί μόνο Ελληνικά μιλούσαν απ' το 540 π.Χ., διότι ήταν μιά Ελληνικότατη αποικία με κουλτούρα και ο ίδιος ο Βάρναλης πέρασε απ' τα θρανία της παλιάς Αγχιάλου πριν αυτή καεί το 1906 από τους κοματζήδες.

Ας μη ξεφύγω και μπλέξω στα Ιστορικά γεγονότα, αλλά θα σας πώ λίγα λόγια για τα σημερινά γεγονότα.

Στις 6, 7 και 8 Σεπτεμβρίου 42 μαθητές και μαθήτρεις του Ελληνικού Σχολείου (που συνολικά έχει 80 με 4 δασκάλους), μετά από πρόσκληση του Δήμου Μεγαρέων Αττικής για να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις για τον Χορό της Τράτας. Αυτή η πρόσκληση ήρθε απ' τον κ. Αντώνη, Υπευθύνου Πολιτιστικού Μεγάρων κατόπιν ρητής συγκατάθεσης Δημάρχου και Δ.Σ. Μεγαρέων.

Στις 6 Σεπτεμβρίου, στο 6ο φεστιβάλ Μεγάρων πήραν μέρος οι χορωδίες:

1. Βουλγαροελληνικός Σύλλογος «Αγχίαλος»
2. Δημοτική χορωδία Φαρσάλων
3. Δημοτική χορωδία Ελασσόνος
4. Χορωδία Μουσικού Ομίλου Μεγάρων

Τα τραγούδια που ακούστηκαν απ' την χορωδία της Αγχιάλου ήσαν 4 ελληνικά και 2 τοπικά. Στις 7 Σεπτεμβρίου με τη χορηγία του Δήμου Μεγάρων, τα παιδιά της «Αγχίαλος» χόρεψαν μεταξύ 6 συλλόγων στο 6ο Διεθνές φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών και καταχειροκροτήθηκαν. Έκανε μεγάλη εντύπωση όχι μόνο η άριστη εμφάνιση και όρεξη των παιδιών, αλλά και το ότι ήλθαν από τόσο πολύ μακριά στα Μέγαρα, καθοδηγούμενα απ' την Κα Στέφκα Νικ. Αλίκοβα, ομογενή και ψυχή του Συλλόγου, της οποίας το Ελληνικό όνομα είναι Στεφανία Ν. Αλίκογλου.

Τα έξοδα της διαμονής σε ξενοδοχείο των Αγ. Θεοδώρων γι' αυτό το τριήμερο, ανέλαβε ο Δήμος Μεγαρέων.

Μέχρι το βράδυ όμως, ενημερώθηκαν από μας η αντιδήμαρχος Κηφισιάς Κα Λιαπάκη και στη συνέχεια και ο κ. Δήμαρχος Ν. Χιωτάκης και η υπεύθυνη πολιτιστικού Κα Κερασιώτη. Η Κηφισιά λοιπόν, φιλοξένησε τα παιδιά και αφού τους προσέφερε δείπνο, χόρεψαν και τραγούδησαν θαυμάσια στο γηπεδάκι των Αλωνίων στα πλαίσιο (έστω και έκτακτα) των Μενανδρίων, όλο στα Ελληνικά, προξενώντας αδιάκοπα και ρυθμικά χειροκροτήματα και το θαυμασμό όλων. Το είχαν όμως μάθει και άλλοι. Παρευρέθη λοιπόν η Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αγχιαλιτών Κα Αργυροπούλου, ο ταμίας κ. Στέλιος Αργυρόπουλος, η Κα Λιγνού - κόρη Γ. Μπουφίδη με τις νέες δεσποινίδες κόρες της, πλήθος φίλων του Συλλόγου και Κηφισιώτες πολλοί.

Την επομένη, ήσαν προσκεκλημένα τα παιδιά από τον Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Χριστόδουλο το μεσημέρι στην Αρχιεπισκοπή όπου τραγούδησαν Ελληνικά και τους προσφέρθηκαν γλυκά και εικόνες.

Το βράδυ τα παιδιά κατέλυσαν στο Ξενοδοχείο Αθενς Σκάι της Πλάκας, πλήρη εικόνων και χαράς από τις επισκέψεις σε όλα αυτά τα μέρη. Λες και πραγματοποιήθηκε το 'Ονειρό τους...

Την επομένη ανεχώρησαν για τα Σέρβια Κοζάνης, στο δρόμο για τη Βουλγαρία. Εκεί τους φιλοξένησε ένας πολύ θερμός υποστηρικτής τους, ο κ. Ζουλιάμης σε συνεννόηση με τους συμπολίτες του.

Επανέρχομαι στην Κηφισιά και ειδικά στη κουβέντα με την αντιδήμαρχο Κα Ελευθερία Λιαπάκη που τόσο ενθουσιάστηκε που συζήτησε να γινόταν αδελφοποίηση ενός Σχολείου της Κηφισιάς με το Ελληνικό Σχολείο Παλιάς Αγχιάλου (Πομόριε).

Έτσι λοιπόν κάτι πολύ καλό θα βγεί τόσο για τα παιδιά της Κηφισιάς που θα εκτιμήσουν τα ιδανικά του Ελληνισμού των ομογενών μας στη Βουλγαρία αλλά και για τα παιδιά της Παλιάς Αγχιάλου που κρατούν τον Ελληνισμό τους άσβηστο μέσα σε όλες τις τόσες και γνωστές δυσκολίες της σημερινής αναδιαρθρούμενης γειτονικής και φιλικής χώρας.

Αυτή η εκδρομή θα μείνει βαθιά χαραγμένη στη συνείδηση των παιδιών και προσθέτει στην ήδη μεγάλη υπερηφάνειά τους για την φυλή και την καταγωγή τους.

Οι εκδηλώσεις αυτές πρέπει να ενισχυθούν, ώστε να μη είναι αναγκασμένοι οι γονείς να καλύπτουν τόσο δυσχερώς τα έξοδα μεταφοράς...

Αφού λοιπόν υπάρχει Ελληνισμός σ' όλη την Γη, οι οργανωμένοι τουλάχιστον Σύλλογοι πρέπει να βοηθώνται σε κάθε βήμα τους προς την κοιτίδα των Ελλήνων και βέβαια, υπάρχουν πολλοί τρόποι. Ας τους ενεργοποιήσουμε λοιπόν. Δεν συμφωνείτε;

Από τη Ευαγ. Αργυροπούλου

Είναι γνωστό ότι από το 1991 λειτουργεί στην Παληά Πατρίδα Πομόριε φροντιστήριο Ελληνικής γλώσσας που τώρα συγκεντρώνει πάνω από 70 παιδιά, σε ομάδες αρχαρίων και άλλες, από μεγαλύτερα παιδιά, πιο προχωρημένα.

Το καλό είναι ότι η εξέλιξη δε στάθηκε ως εδώ, αλλά μεσ' απ' αυτά τα παιδιά (Ελληνικής Καταγωγής) ξεχώρισαν δύο γκρουπ, ένα μουσικής με πλούσιο ρεπερτόριο και στα Ελληνικά μέχρι και τον Εθνικό μας Ύμνο. Το δεύτερο γκρουπ είναι χορευτικό, με ωραίες παραδοσικές στολές και χορούς. Και τα δύο κάποτε τ' απολαύσαμε στη Ν. Αγχίαλο.

Πολλές κι επίπονες οι προσπάθειες του Συλλόγου μας για το ξεκίνημα αυτού του φροντιστηρίου, όπως και για τη δημιουργία του Ελληνο - Βουλγαρικού Συλλόγου στη Πομόριε όμως η προοδευτική πεορεία, μέχρι που να γίνουν γνωστοί και εκτός Βουλγαρίας, οφείλεται στις άοκνες προσπάθειες της αγαπητής μας Στέφκας Στεφάνοβα, βοηθούμενης βέβαια από πολλά μέλη του εκεί Συλλόγου, τους εκπαιδευτές της Ελληνικής γλώσσας, που αφιλοκερδώς διαθέτουν τα ωράριά τους και τί να πούμε για την κ. Βασιλική Γιάνοβα που διδάσκει μουσική στα παιδιά και τους μαθαίνει τα τραγούδια, παίζοντας ακορντεόν, καθώς και η κ Λιλιάνα Χρίστοβα που επιμελείται το χορευτικό τμήμα. Πάντα άξιες για όλα.

Πολλές οι προσκλήσεις από πόλεις της Βουλγαρίας για συνεργασία, ακόμα και στη Βόρ. Ελλάδα έχουν κατέβει αρκετές φορές.

Εφέτος είχαν την τύχη να πάρουν πρόσκληση από τα Μέγαρα Αττικής για συμμετοχή τους στο 6ο Φέστιβαλ «Η ΤΡΑΤΑ» παραδοσιακού χορού και μουσικής, στις 6 και 7 Σ/βρη (Σαββατο - Κύριακο). Έτσι άδραξαν την ευκαιρία, επικοινώνησαν και με το Δήμο Αθήνας κι επέτυχαν την φιλοξενία για δυό βραδιές στο ξενοδοχείο Athens GEYT Συγγρού 10.

Οπότε μετά το φεστιβάλ των Μεγάρων, την Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου βρέθηκαν στην Πρωτεύουσά μας και με άδεια για επίσκευψη στη Βουλή, την Ακρόπολη και κάποια μουσεία.

Δευτέρα πρωί λοιπόν στη Βουλή, ξεναγήθηκαν στις βασικές αίθουσες τους προσφέρθηκαν γλυκά - αναψυκτικά και φεύγοντας τους έδωσαν από μία τσάντα (χάρτινη), με ένα άλμπουμ, που αφορούσε τα νησιά της Δωδεκανήσου (επέτειο των 50 χρόνων ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα), ωραίο το περιεχόμενο με την παραδοσιακή μουσική, τα όργανα και χορούς όλων των νησιών.

Θαυμάσιες, έγχρωμες εικόνες και εσώκλειστα τρία C.D. με τα τραγούδια τους. Ίσως και κάτι ακόμα, δεν πρόσεξα.

Η συνέχεια ήταν επίσκεψη, πού; Στην Αρχιεπισκοπή. Στις 12 το μεσημέρι ραντεβού με τον Αρχιεπίσκοπό Χριστόδουλο, ο οποίος τους χάρηκε και τραγούδησε μαζί τους το «Μήλο μου Κόκκινο... κ.λπ.» Ακολούθησαν γλυκα, αναψυκτικά και το πέρασμα όλων των παιδιών μπροστά από τον Αρχιεπίσκοπο, όπου φιλώντας το χέρι του, έπαιρναν ένα ωραίο άσπρο BIC. Συγκινημένος ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος (καθότι βορειοελλαδίτης) τους μίλησε περί αγάπης των ανθρώπων και αδελφοσύνης των λαών.

Στο τέλος η κ. Στέφκα του πρόσφερε εκ μέρους των παιδιών και σαν χαιρετισμό από την Πομόριε ένα ασημένιο Σταυρό - Βυζαντινού σχεδίου και στερεωμένο επάνω σε μαύρο ξύλο πλακέ. Εντύπωση έκανε και η προσευχή ενός παιδιού στα Ελληνικά. Τέλος ευχαριστημένοι και συγκινημένοι όλοι έδωσαν ευχή για άλλη συνάντηση.

Την επομένη σειρά είχε η Ακρόπολη, του Φιλοπάππου, η Πλάκα, και όπου αλλού, κρατούσαν τα πόδια.

Και φθάνει η Τετάρτη, ημέρα αναχώρησης. Ραντεβού εγώ το μεσημέρι στο ξενοδοχείο γι' αποχαιρετιστήρια και κάποια δωράκια εκ μέρους του Συλλόγου μας.

Δύο κιλά κουλουράκια για το ταξίδι και 35 μεγάλ. κούπες τσαγιού για τα παιδιά.

Άντε και να μαζευτούν, άντε και να ξεκινήσουν, μά πού; Πώς να ελευθερωθούν και να ξεκολήσουν απ' τα καντούνια και τις ομορφιές της Πλάκας; Αγώνας έγινε. Τέλος ήρθε η στιγμή για το έχετε γειά και καλό ταξίδι, με προορισμό όχι τη Βουλγαρία, αλλά τα Σέρβια, που τους περίμεναν κι εκεί για κάποιες εκδηλώσεις για δύο μέρες.

Παρέλειψα να αναφέρω ότι την Κυριακή το βράδυ 7 Σεπτεμβρίου ήρθαν από τα Μέγαρα με το Πούλμαν τους καλεσμένοι (με τη μεσολάβηση του Μίμη Καραγατσλή) από τον Δήμο Κηφισιάς για κάποιες εκδηλώσεις που είχαν στη θέση αλωνάκι της Κηφισιάς.

Πολλή ωραία η παρουσία τους και με τραγούδια Ελληνικά και με χορούς παραδοσιακούς. Καταχειροκροτήθηκαν απ' όλους. Και κάτι άκουσα ότι με τη μεσολάβηση ίσως του Δήμου πρόκειται να γίνει αδεφλοποίηση των δικών μας παιδιών και Σχολεία της Κηφισιάς ν' αρχίσουν επικοινωνίες, αλληλογραφίες κ.λπ.

Μακάρι να επιτευχθεί κάτι τέτοιο.

Εμείς χαιρόμαστε γι' όλ' αυτά και .... λέει κανείς χαλάλι οι προσπάθειες και οι δυσκολίες που συναντάς για τέτοιες επιτυχίες.

Ο ΠΥΡΑΣΟΣ

Μεταγραφικές δραστηριότητες

Ευρείες μεταγραφές έγιναν το καλοκαίρι που μας πέρασε στις 18 ποδοσφαιρικές ομάδες της Α΄ κατηγορίας ΕΠΣΘ στην οποία ανήκει και ο Πύρασος.

Ο Πύρασος απέκτησε από μετεγραφές τρεις νέους αξιόλογους παίχτες: Τον Κ. Μαλλιαρό από τη Δήμητρα Ευξεινούπολης, τον αμυντικό Θαν. Γκόλια που αγωνιζόταν στον Κένταυρο και τον τερματοφύλακα Αποστ. Τσιντζιλιώνη από την ΑΠΟΒ.

Προπονητής του Πυράσου φέτος είναι ο Δημ. Παρισσάκης πολύ καλός.

Δυστυχώς όμως ο Πύρασος γνώρισε μεγάλη ήττα στην έδρα του, στην αρχή των φετινών αγωνιστικών εμφανίσεών του, αφού νικήθηκε από το Αστέρα Ριζομύλου με 4 - 1.

Η λήξη του Α΄ ημιχρόνου βρήκε τον Αστέρα να νικά με 2 - 0, ενώ στο Β΄ ημίχρονο διπλασίασε τα τέρματα σε 4 - 0 και εδραίωσε τη νίκη του.

Παρά την αγωνιστική του δύναμη ο Πύρασος δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί θετικά και υπέκειψε στην υπεροχή του αντιπάλου.

Όμως στη δεύτερη αγωνιστική 21.9.2003 ήρθε ισόπαλος με το Ορμίνιο 1-1.

2000 ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΙΩΝΑ

Από την Εφημερίδα της Βορείου Ηπείρου «2000 ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΙΩΝΑ» Ιούλιος 2003

Από τις 29 Μαΐου έως την 1η Ιουνίου του 2003 μέλη και φίλοι του Γλωσσικού Ομίλου Βόλου, με επικεφαλής τον πρόεδρο τον κ. Κωνσταντίνο Βραχνιά και τον γραμματέα τον κ. Κωνσταντίνο Παπανικολάου πραγματοποίησαν επίσκεψη στον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό.

Δεν ταιριάζει να ονομάσουμε την επίσκεψη αυτή εκδρομή, γιατί βασικός σκοπός αυτής της αποστολής ήταν να γνωριστούν από κοντά με τ' αδέρφια τους, τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες, με τον αγώνα τους και τα προβλήματά τους.

Ο Όμιλος επισκέφτηκε διάφορα μέρη των περιφερειών Αργυροκάστρου και Αγίων Σαράντα. Η μεγάλη επιθυμία του Ομίλου ήταν τα ελληνικά σχολεία γι' αυτό επισκέφτηκαν μερικά απ' αυτά, αρχίζοντας από το ελληνικό της πόλης των Αγίων Σαράντα, το ελληνικό της πόλης του Αργυροκάστρου, Δερβιτσιάνης, Φράστανης, στα οποία μαζί με την αγάπη τους άφησαν και διάφορα δωράκια.

Οι άνθρωποι του Γλωσσικού Ομίλου γνώριζαν περίπου τον αγώνα των Ελλήνων για να ξανανοίξουν τα ελληνικά σχολεία στην πόλη του Αργυροκάστρου, Αγίων Σαράντα, Δελβίνου, Χιμάρας και άλλων. Όπως ενημερώθηκαν και για τις συνεχείς προσπάθειες που γίνονται για κτιριακές εγκαταστάσεις. Τώρα τα ελληνόπουλα δεν έχουν δικό τους χτίριο για να κάνουν μάθημα, αλλά μοιράζονται σε διάφορες τάξεις σε διάφορα αλβανικά σχολεία (Αργυροκάστρου).

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΟΔΕΙΑΣ

Σεμνή τελετή έγινε στο Μνημείο της Σοδειάς στη θέση «Κόκκινα» την Κυριακή 20 Ιουλίου για να τιμηθούν οι αγωνιστές που αντιστάθηκαν και θυσιάστηκαν στη θέση αυτή αποκρούοντας τις αρπακτικές διαθέσεις των Γερμανών - κατακτητών τον Ιούλιο του 1944 που θέλησαν να αρπάξουν τη σοδειά μέσα από τα χέρια των Αγχιαλιτών παραγωγών σιταριού στα Αλώνια.

Την τελετή οργάνωσε ο Δήμος Ν. Αγχιάλου.

Τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση, έγινε κατάθεση στεφανιών και ακολούθησε εμπνευσμένη προσφώνηση του Δημάρχου Ν. Αγχιάλου Η. Καραπατάκη και ομιλία από την Πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού κ. Λ. Μαγκλάρα που αναφέρθηκε στο ιστορικό των γεγονότων και την προσφορά των Αγχιαλιτών στην Αντίσταση γενικά και στη Μάχη της Σοδειάς ειδικά.

Ήταν μια απέριτη εκδήλωση που συγκίνησε όσους παραβρέθηκαν και ξεσήκωσε ηρωϊκές μνήμες στους μεγαλύτερους.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

Αποφάσεις του Δημοτ. Συμβουλίου

1) Στη συνεδρίαση της 27ης Αυγούστου ομόφωνα αποφασίστηκε από το Δ.Σ. να κατανεμηθεί το ποσό των 54.500 Ευρώ της ΣΑΤΑ ως εξής:

15.000 ευρώ για την εξόφληση οφειλής του έργου «Εσωτερική οδοποιΐα παραλίας», 6920 ευρώ για την επισκευή - συντήρηση δικτύου άρδευσης Μικροθηβών, 6920 ευρώ για την επισκευή συντήρηση δικτύου ύδρευσης Ν. Αγχιάλου, 6920 ευρώ για την επισκευή - συντήρηση τουαλετών στο χώρο της Γιορτής Κρασιού, 4.500 ευρώ για την κατασκευή λυόμενης αποθήκης στο χώρο των παλαιών σφαγείων, 6920 για τον ηλεκτροφωτισμό του λόφου Ακροπόλεως Αρχαίας πυράσου και 6920 ευρώ για την κατασκευή κρασπεδορείθρων στις οδούς Αν. Ρωμυλίας και Γεωργιάδου.

2) ΚΕΝΤΡΟ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ (ΚΕΠ) ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Το ΚΕΠ Δήμου Ν. Αγχιάλου στεγάστηκε σε ενοικιαζόμενο κτίριο απέναντι από το Δημαρχείο, ενώ η χρηματοδότηση του έργου προέρχεται από Υπουργείο Εσωτερικών με συνολικό προϋπολογισμό 23.000 ευρώ.

Η λειτουργία του διευκολύει όλους τους κατοίκους στη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους, παρέχοντάς τους παράλληλα κάθε πληροφορία για την καλύτερη εξυπηρέτησή τους

Στις αρμοδιότητες του Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών περιλαμβάνεται η ενημέρωση των δημοτών για τις ενέργειες που απαιτούνται για διοικητικές υποθέσεις.

Παράλληλα οι πολίτες μπορούν να προμηθεύονται και να συμπληρώνουν έντυπες αιτήσεις, να παραλαμβάνουν διοικητικά έγγραφα, ενώ παρέχεται και η δυνατότητα υποβολής παραπόνων.

Επίσης γίνεται υποβολή της φορολογικής δήλωσης μέσω του Διαδικτύου, με έκπτωση 2,5% και εκκαθάρισής της σε χρονικό διάστημα ενός δεκαπενθημέρου, ενώ οι πολίτες μπορούν επί τόπου και άμεσα να επικυρώνουν διοικητικά έγγραφα, να θεωρούν το γνήσιον της υπογραφής, να προμηθεύονται παράβολα και υπεύθυνες δηλώσεις, να παραλαμβάνουν το αποδεικτικό φορολογικής ενημέρωσης, να εκδίδουν επαγγελματικές άδειες, να λαμβάνουν απόσπασμα ποινικού μητρώου καθώς και να καταθέτουν αιτήσεις για τη χορήγηση συντάξεων.

Το ΚΕΠ Δήμου Ν. Αγχιάλου λειτουργεί καθημερινά από τις 8 π.μ. - 8 μ.μ. και το Σάββατος από τις 8 π.μ. - 2μ.μ.

Με τη λειτουργία των ΚΕΠ οι πολίτες εύκολα, και χωρίς καθυστέρηση διεκπεραιώνουν κάθε υπόθεση και σχετίζεται με το Δημόσιο.

Αγαπητοί συμπατριώτες, η χρησιμότητα των ΚΕΠ, είναι αναμφίβολα μεγάλη, ιδίως για τους αγρότες και κτηνοτρόφους με περιορισμένες γραμματικές γνώσεις. Έτσι θα αποφύγετε τα ιδιωτικά γραφεία εξυπηρέτησης, που αφθονούν στην Αγχίαλο και που προσφέρουν βέβαια πολύτιμες υπηρεσίες, αλλά με το αζημίωτο.

3) ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ

Στην πρόσληψη επτά ατόμων ως μόνιμο προσωπικό στις υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα θα προχωρήσει ο Δήμος Νέας Αγχιάλου κατόπιν ομόφωνης απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου. Οι προσλήψεις θα γίνουν μέσω ΑΣΕΠ και η σχετική προκήρυξη θα δημοσιευτεί τις επόμενες ημέρες, ενώ οι θέσεις αφορούν δύο υδραυλικούς και πέντε εργάτες καθαριότητας.

Στην πρόσληψη ενός νοσηλευτή (ΤΕ) και ενός Κοινωνικού Λειτουργού (ΤΕ) με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για τις ανάγκες της μονάδας «Βοήθεια στο σπίτι», θα προχωρήσει και η Δημοτική Αναπτυξιακή Τουριστική Επιχείρηση (ΔΑΤΕ) Νέας Αγχιάλου.

Η χρονική διάρκεια είναι 12 μήνες από την υπογραφή της σύμβασης με δυνατότητα ανανέωσης έως τη λήξη του προγράμματος, ενώ οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να παραλάβουν έντυπο αίτησης και να πληροφορηθούν σχετικά με τα απαραίτητα δικαιολογητικά από το Δήμο Ν. Αγχιάλου.

Από τη Εφημ. Βόλου ΘΕΣΣΑΛΙΑ (14.9.2003)

4) ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗΝ ΥΔΡΕΥΣΗ

Οριστική λύση στο υδροδοτικό πρόβλημα του Δήμου Ν. Αγχιάλου θα δώσει η γεώτρηση στη θέση «Μάνες», αφού το νερό και πολύ είναι και άριστο ποιοτικά. Όσον αφορά τις διαμαρτυρίες ορισμένων αμφισβητιών του σημείου που επιλέχτηκε, το μόνο που έχουμε να επισημάνουμε είναι πως όλα έγιναν νόμιμα βάσει μελέτης και ο γεωπόνος του Δήμου γνώριζε άριστα πού έπρεπε να γίνει η γεώτρηση.

ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ ΜΟΥ.....

Αναδημοσιεύουμε από την Εφημ. Βόλου ΘΕΣΣΑΛΙΑ της Κυριακής 6 Απριλίου 2003:

Εκστρατεία του Δήμου Ν. Αγχιάλου και μαθητών. Φύτευσαν δέντρα στη «Δεξαμενή»

Πηγή οξυγόνου θα αποτελεί σε λίγα χρόνια για τη Νέα Αγχίαλο ο λόφος της «Δεξαμενής» μετά τη δενδροφύτευση που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα με πρωτοβουλία της Δημοτικής Αρχής και σε συνεργασία με τους μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου της πόλης.

Συγκεκριμένα, την προηγούμενη Τρίτη συνεργεία του Δήμου Ν. Αγχιάλου αλλά και οι μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου στο πλαίσιο του μαθήματος «Προστασία του περιβάλλοντος», προχώρησαν σε δενδροφύτευση 1.500 πευκοειδών (κυπαρίσσια, ιτιές) στην κατεστραμμένη από την πυρκαγιά του 1995, έκταση του αλσυλίου στη «Δεξαμενή».

Η δενδροφυτευμένη έκταση θα είναι αρδευόμενη αφού έχει προβλεφθεί η εγκατάσταση συστήματος άρδευσης υπό την εποπτεία του Δήμου και όπως ανέφερε ο αρμόδιος Αντιδήμαρχος κ. Ιω. Σκάλτσος «το αισθητικό αποτέλεσμα ελπίζουμε να ευαισθητοποιήσει ακόμη κι εκείνους που θα σκέφτονταν να αλλοιώσουν τα κάλλος και την πηγή οξυγόνου».

Η εφημερίδα μας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» στο προηγούμενο φύλλο της (39) έγραψε:

Γ. ΤΟ ΔΑΣΑΚΙ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Ο λόφος της δεξαμενής, ο προστάτης φύλακας της Αγχιάλου από κρύους και παγερούς ανέμους, που θα έπρεπε να είναι το καμάρι των Αγχιαλιών για την ομορφιά και τη δροσιά του, υψώνεται άχαρος και εγκατελειμένος τα τελευταία χρόνια, αφότου το δασάκι που τον κοσμούσε έγινε κάρβουνο από τη φωτιά που το κατέστρεψε.

Η απελθούσα δημοτική αρχή τέσσερις φορές το φύτεψε, τέσσερις φορές εργάστηκαν τα γυμνασιόπαιδα για να φυτευτεί έστω και ένα μέρος του άλσους. Και τις τέσσερις φορές οι κόποι πήγαν χαμένοι, μιας και καμιά σοβαρή προσπάθεια δεν έγινε για να διατηρηθούν στη ζωή τα δενδρύλλια. Ούτε ένα πότισμα!

(Φέτος το δασάκι ξαναφυτεύτηκε και έχει την τύχη των προηγούμενων, όλα ξεράθηκαν). Παρόλο που ο Αντιδήμαρχος κ. Σκούλτσος, που ανέλαβε, όπως μαθαίνουμε, την προστασία του, είναι και γεωπόνος. Ακόμη προβλέφτηκε σύστημα αυτόματου ποτίσματος. Πού είναι; Σκάλωσε κι αυτό στα γρανάζια της αδιαφορίας.

Η εφημερίδα αυτή πολλές φορές ασχολήθηκε με το θέμα της δεντροφύτευσης του δάσους της δεξαμενής. Πολύ μελάνι έχυσε για να συγκινήσει τους αρμόδιους φορείς (δημοτικούς και άλλους) μήπως και γίνει καμιά σοβαρή αναδάσωση, όχι μόνο στο δασάκι αυτό αλλά και σε άλλα μέρη (λιμανάκι, δρόμους, πλατείες, κοκκινόβραχος...)

Η νέα δημοτική αρχή φάνηκε να παίρνει στα σοβαρά το πράσινο ντύσιμο της πόλης μας και θα το φρόντιζε. Φρούδες ελπίδες. Όπως μάθαμε, ο Δήμος έχει σκοπό να μεταβάλει το λόφο της δεξαμενής σε λίγα χρόνια σε πηγή οξυγόνου και δροσιάς. Γι' αυτό πραγματοποίησε τη δεντροφύτευση με τη συνεργασία μαθητών του Λυκείου και του Γυμνασίου, στα πλαίσια του μαθήματος «Προστασία του περιβάλλοντος». Φυτεύθηκαν περί τα 1500 πεύκα, κυπαρίσσια και ιτιές. (Σ.Σ. Τώρα κατά πόσο οι ιτιές θα ευδοκιμήσουν πάνω σ' αυτό το λόφο, σηκώνει πολύ συζήτηση). Επίσης έγινε δεντροφύτευση στο χώρο του Δημαρχείου και στην παραλία. Όμως το κυριώτερο, το δασάκι της δεξαμενής θα περιμένει να γίνει καμιά δεντροφύτευση της προκοπής, ποιός ξέρει πόσα χρόνια ακόμα. Και αναρωτιόμαστε εμείς οι αφελείς. Γιατί ταλαιπωρούν τους μαθητές μας τσα χρόνια (5) με το φύτευε και ξαναφύτευε, αφού δεν το έχουν πάρει στα σοβαρά οι δημοτικοί μας άρχοντες και αδιαφορούν εγκληματικά για το πράσινο;

Εμείς τώρα τι άλλο να προσθέσουμε; Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ευχηθούμε να παρθούν σωστές αποφάσεις από τη Δημοτική μας Αρχή, ώστε το χειμώνα που μας έρχεται να φυτευθούν και να πιάσουν τα δεντράκια, αφού ληφθούν έγκαιρα όλα τα κατάλληλα μέτρα... Ίδωμεν!

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΟΧΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ

ΚΗΡΥΞ Βόλου Τετάρτη 21-5-1908
«ΖΗΤΩ Η ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Το όνειρον αφού προ πολλού έλαβεν οστά και διεμορφώθη εις σκελετόν λαμβάνει πλέον σάρκα.

Οι εκδιωχθέντες εκ του Βουλγαρικού τέρατος αδελφοί της Αγχιάλου καταφθάνοντσ συν γυναιξί και τέκνας εις την αποπερατωθείσαν αυτήν νέαν πατρίδα εγκαθίσταντι πλέον αυτή μεθαύριον.

Μετά τρεις ημέρας από σήμερον ο νεκρός εκείνος όγκος των οικιών της ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ Ζωογονείται, ζη, μεταβάλλεται εις θορυβώδη κωμόπολιν.

Εκεί κατασταλάζουν τα όνειρα των πατριωτικών καρδιών, αι οποίαι απολέσας τα πάντα πλην της τιμής και του εθνικού εγωϊσμού, έφυγον μακράν του τυράννου.

Εκεί επί πλέον κατασταλάζει και το εθνικόν καθήκον της αποκαταστάσεώς των χάριν της εθνικής ιδέας παθόντων αδελφών.

Εκεί θα πλέξουν τον ιστόν της ευτυχίας των αι παρθένοι της Αγχιάλου, θα αναπτυχθούν και θα μορφωθούν εν πνεύματι αγάπης προς την πατρίδα οι νέοι, και θα προοδεύσουν οι οικογενειάρχαι.

Το χώμα της Θεσσαλίας πλέον θα γνωρίσουν ως πατρικόν των χώμα και εις τον μυχόν του Παγασητικού θα ζητήσωσι την Ποντιάδα αύραν, την οποίαν αφήκαν να θωπεύει των τεράτων τα πρόσωπα.

Η Πατρίς πετά μετά χαράς όπως η μητέρα βλέπουσα μετά μακρούς βιωτικούς αγώνες να αποκαθίστανται τα παιδιά της, αλλά και υπερηφανεύονται, ότι είναι αύτη η οποία παρεσκεύασε την στέγην και την ευτυχίαν των.

Τί προς την Ελλάδα, τι προς τον Ελληνισμόν, εάν η βαρβαρότης των απογόνων του Κρούμου κατέστρεψε μίαν πόλιν; Ιδού άλλη κομψοτέρα, ωραιοτέρα, πλουσιωτέρα.

Η Αγχίαλος απέθανε! Ζήτω η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ!

Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑ